

639

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 2006 r.

o zmianie ustawy o nasiennictwie oraz ustawy o ochronie roślin¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 27 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 28 w brzmieniu:

„28) dyrektywy 2004/117/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniającej dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE oraz 2002/57/WE w odniesieniu do badań przeprowadzanych pod nadzorem urzędowym oraz równoważności materiału siewnego produkowanego w krajach trzecich (Dz. Urz. UE L 14 z 18.01.2005, str. 18).”;
- 2) w art. 1:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje sprawy:

 - 1) rejestracji odmian gatunków roślin uprawnych oraz gatunków roślin uprawnych, których materiał siewny jest używany do uszlachetniania gatunków określonych w załączniku nr 1;
 - 2) wytwarzania i oceny materiału siewnego, w tym materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego, a także materiału szkółkarskiego, odmian gatunków roślin uprawnych, o których mowa w pkt 1, oraz gatunków i odmian roślin użytkowanych jako rośliny ozdobne;
 - 3) obrotu i kontroli materiału siewnego odmian gatunków roślin uprawnych określonych w załączniku nr 2 oraz gatunków i odmian roślin użytkowanych jako rośliny ozdobne;
 - 4) wytwarzania, oceny oraz obrotu i kontroli materiału siewnego odmian gatunków roślin rolniczych objętych systemami oceny określonej przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), nieprzeznaczonych do obrotu na obszarze Unii Europejskiej.”;
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) materiału siewnego roślin uprawnych przeznaczonego do państw trzecich;”;
- 3) w art. 2:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odmiana mieszańcowa — oznacza odmianę, której materiał siewny jest wytwarzany każdorazowo przez krzyżowanie określonych zbiorowości roślin, zgodnie z podanym przez hodowcę tej odmiany sposobem i kolejnością;”;
 - po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) materiał hodowcy — oznacza materiał siewny wytworzony przez hodowcę odmiany w sposób zapewniający zachowanie właściwych cech tej odmiany, który jest przeznaczony do wytworzenia materiału siewnego kategorii elitarny w urzędowej ocenie materiału siewnego lub kategorii standard;”;
 - w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) materiał siewny roślin warzywnych, spełniający wymagania dotyczące wytwarzania i jakości dla tej kategorii, wytworzony przez hodowcę odmiany i przez niego oceniony z: materiału hodowcy, materiału siewnego kategorii elitarny lub kategorii kwalifikowany, oraz który jest przeznaczony do celów innych niż produkcja materiału siewnego;”;
 - w pkt 17 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) materiału siewnego mieszanek o określonym przez prowadzącego obrót składzie kilku odmian lub gatunków roślin uprawnych;”;
 - pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„22) prowadzący obrót — oznacza osobę fizyczną, prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi obrót materiałem siewnym;

23) dostawca — oznacza producenta lub prowadzącego obrót zajmującego się materiałem szkółkarskim, materiałem rozmnożeniowym lub nasadzeniowym roślin warzywnych i ozdobnych, wpisanego do rejestru przedsiębiorców na podstawie ustawy o ochronie roślin;”;

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2004/117/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniającej dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE oraz 2002/57/WE w odniesieniu do badań przeprowadzanych pod nadzorem urzędowym oraz równoważności materiału siewnego produkowanego w krajach trzecich (Dz. Urz. UE L 14 z 18.01.2005, str. 18).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1462.

- w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 i 28 w brzmieniu:
- „27) próba urzędowa — oznacza próbę materiału siewnego pobraną w ramach urzędowych działań;
- 28) systemy OECD — systemy nasienne OECD — dla kwalifikacji odmianowej nasion wprowadzanych do obrotu międzynarodowego stosowane przez Rzeczpospolitą Polską:
- a) system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion traw i roślin strączkowych oraz motylkowatych drobnonasiennych wprowadzanych do obrotu międzynarodowego,
- b) system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion zbóż wprowadzanych do obrotu międzynarodowego,
- c) system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion buraka cukrowego i pastewnego wprowadzanych do obrotu międzynarodowego,
- d) system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion kukurydzy i sorga wprowadzanych do obrotu międzynarodowego,
- e) system OECD dla kwalifikacji odmianowej nasion roślin krzyżowych i innych gatunków roślin oleistych i włóknistych wprowadzanych do obrotu międzynarodowego.”
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Działania wykonywane przez:
- 1) Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, zwany dalej „Centralnym Ośrodkiem”,
- 2) Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
- 3) osobę prawną lub fizyczną upoważnioną przepisami ustawy do działań w imieniu organów państwa,
- 4) osobę fizyczną upoważnioną do działań pomocniczych prowadzonych pod kontrolą organów państwa
- uważa się za urzędowe działania w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej dotyczących nasiennictwa.”
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a. Działania, o których mowa w ust. 3, obejmują w szczególności badania odrębności, wyrównania i trwałości lub badania wartości gospodarczej odmiany, sporządzanie opisu odmian, zwanego dalej „urzędowym opisem”, ocenę materiału siewnego oraz pobieranie prób materiału siewnego.
- 3b. Działania w zakresie oceny materiału siewnego i pobierania prób materiału siewnego wykonywane przez osoby akredytowane do tych czynności przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa uważa się za działania wykonywane pod urzędowym nadzorem w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej dotyczących nasiennictwa.”
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Osoby wykonujące działania, o których mowa w ust. 3 pkt 3 i 4, nie mogą z tych działań czerpać żadnych korzyści materialnych.”
- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 4. 1. Rejestr odmian, zwany dalej „krajowym rejestrem”, prowadzi się dla odmian gatunków określonych w załączniku nr 1, z wyjątkiem odmian użytkowanych w celach ozdobnych; w przypadku gatunku *Rheum* spp., wymienionego w lp. 34 załącznika nr 1, rejestr prowadzi się dla odmian gatunku *Rheum rhaponticum* L.
2. Krajowy rejestr prowadzi Centralny Ośrodek.”
- 5) w art. 5:
- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) ma zadowalającą wartość gospodarczą — w przypadku gatunków roślin uprawnych określonych w załączniku nr 3;”
- w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) nadał odmianie nazwę zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Rady nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz. Urz. WE L 227 z 1.09.1994, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 390) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 930/2000 z dnia 4 maja 2000 r. ustanawiającego reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzywnych (Dz. Urz. WE L 108 z 5.05.2000, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 86),”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy:
- 1) odmian traw, jeżeli hodowca złożył pisemne oświadczenie, że materiał siewny jego odmiany nie będzie wykorzystywany do uprawy na cele pastewne;
- 2) odmian roślin rolniczych zarejestrowanych w innym państwie członkowskim na podstawie badań wartości gospodarczej odmiany, jeżeli materiał siewny tych

- odmian będzie wytwarzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem do obrotu na terenie tego państwa członkowskiego;
- 3) odmian roślin rolniczych przeznaczonych wyłącznie do wywozu do państw trzecich.”;
- c) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) opis odmiany określający charakterystyczne właściwości odmiany, potwierdzający jej przystosowanie do warunków miejscowych;
- 2) dostępne wyniki badań tej odmiany, potwierdzające jej znaczenie użytkowe;”;
- d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Odmian genetycznie zmodyfikowanych nie wpisuje się do krajowego rejestru.”;
- 6) w art. 6 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) która jest wpisana do wspólnotowych katalogów odmian lub, w przypadku odmiany rośliny sadowniczej, do odpowiednich rejestrów państw członkowskich.”;
- 7) art. 7 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 7. Za odmianę o zadowalającej wartości gospodarczej uważa się odmianę, która w porównaniu do odmian wpisanych do krajowego rejestru ma takie właściwości, które powodują poprawę wartości gospodarczej w uprawie oraz w przerobie i użytkowaniu roślin lub wyrobów z nich wytworzonych; dopuszcza się, aby pojedyncze, niekorzystne właściwości odmiany, w porównaniu do odmian wpisanych do krajowego rejestru, były zrekompensowane innymi korzystnymi właściwościami.”;
- 8) uchyla się art. 8;
- 9) w art. 11:
- a) w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
- „9) oświadczenie hodowcy, że zamierza produkować materiał siewny wyłącznie kategorii standard — w przypadku roślin warzywnych.”;
- b) w ust. 3 uchyla się pkt 6;
- 10) w art. 12:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru Centralny Ośrodek przeprowadza badania odrębności, wyrównania i trwałości, zwane dalej „badaniami OWT”, lub badania wartości gospodarczej odmiany, zwane dalej „badaniami WGO”, zgodnie z metodykami opracowanymi na podstawie metodyk Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin (CPVO) albo wytycznych Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV), a w przypadku ich braku zgodnie z metodykami badań opracowanymi przez Centralny Ośrodek.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Hodowca w celu przeprowadzenia badań OWT lub WGO jest obowiązany dostarczyć nieodpłatnie materiał siewny do jednostki, w której będą prowadzone badania, wskazanej przez Centralny Ośrodek.”;
- c) uchyla się ust. 8;
- 11) w art. 13 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Jeżeli hodowca zachowuje odmianę w innym państwie członkowskim, Centralny Ośrodek może zwrócić się do odpowiedniego urzędu tego państwa o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli zachowania odmiany.”;
- 12) w art. 14:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Dyrektor Centralnego Ośrodka odmawia, w drodze decyzji, wpisania odmiany do krajowego rejestru, jeżeli:
- 1) odmiana nie spełnia warunków, o których mowa w art. 5 ust. 1, lub
- 2) hodowca nie uiścił opłaty za badania OWT lub WGO, o których mowa w art. 12 ust. 1.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Centralny Ośrodek może udostępnić odpłatnie jednostce, która zajmuje się urzędową rejestracją odmian lub udzielaniem ochrony prawnej do odmiany w innym państwie członkowskim, raport końcowy dotyczący badań OWT, chyba że umowa dotycząca udostępniania tego raportu, zawarta między Centralnym Ośrodkiem a tą jednostką, stanowi inaczej.”;
- c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. Opłaty za udostępnianie raportu końcowego, o którym mowa w ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa.”;
- 13) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Zasięgnięcia opinii odpowiedniej komisji do spraw rejestracji odmian nie wymaga wydanie decyzji:
- 1) dotyczącej odmiany, w przypadku której nie bada się wartości gospodarczej;
- 2) o skreśleniu odmiany z przyczyn, o których mowa w art. 23 ust. 1;
- 3) o odmowie wpisu odmiany do krajowego rejestru, jeżeli hodowca nie uiścił opłaty za badania OWT lub WGO, o których mowa w art. 12 ust. 1.”;

14) w art. 17:

a) w ust. 1:

— uchyla się pkt 6,

— dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wskazanie zachowujących odmianę.”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyłącznie materiał siewny kategorii standard — lista B.”;

15) w art. 18 uchyla się ust. 6;

16) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Po wpisaniu odmiany do krajowego rejestru hodowca jest obowiązany do zachowania tej odmiany przez okres wpisu w rejestrze. Przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.

2. Zachowującym odmianę wpisaną do krajowego rejestru może być także inny podmiot, któremu hodowca przekazał pisemne upoważnienie do prowadzenia zachowania odmiany, opis odmiany oraz materiał roślinny pozwalający na prowadzenie zachowania odmiany.”;

17) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli nastąpiła zmiana hodowcy, nowy hodowca jest obowiązany pisemnie powiadomić o tym Centralny Ośrodek w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana hodowcy.”;

18) w art. 22 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli w tym samym sezonie wegetacyjnym badania OWT są wykonywane w celu wpisania odmiany do krajowego rejestru i w celu przyznania wyłącznego prawa do tej odmiany, za badania te pobiera się jedną opłatę.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 1, oraz stawki opłat za udostępnianie raportu końcowego, o którym mowa w art. 14 ust. 5, sposób oraz termin ich uiszczania, mając na uwadze zróżnicowane koszty ponoszone przez Centralny Ośrodek związane z prowadzeniem badań i rejestracją odmian poszczególnych gatunków roślin.”;

19) w art. 23:

a) w ust. 1 w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zalega co najmniej od 6 miesięcy z uiszczeniem opłat za wpis do krajowego rejestru i utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze.”,

b) w ust. 3 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) nie nadał odmianie nowej nazwy, gdy nazwa odmiany wpisanej do krajowego rejestru nie spełnia wymagań określonych w przepisach wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a.”;

20) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. W celu sporządzenia opisowych list odmian zawierających informacje o plonach, cechach jakościowych i użytkowych odmian dokonuje się badań WGO gatunków roślin warzywnych i sadowniczych, wymienionych w załączniku nr 4, po ich wpisaniu do krajowego rejestru.

2. Opisowe listy odmian mogą być również sporządzane dla odmian wymienionych w załączniku nr 3, na podstawie badań WGO dokonywanych przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru oraz na podstawie stałych lub okresowych badań WGO, zwanych dalej „porejestrowym doświadczalnictwem odmianowym”.”;

21) w art. 27:

a) po ust. 1 dodaje ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Centralnym Ośrodkiem kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Centralnego Ośrodka, uwzględniając jego organizację, zakres działań, a także szczegółowe kompetencje dyrektora, w tym kompetencje do powoływania zespołów doradczych.”;

22) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Centralny Ośrodek publikuje, co dwa miesiące, w wydawanym przez siebie dzienniku, informacje o złożonych wnioskach o wpis odmiany do krajowego rejestru, o przedłużeniu okresu wpisu w krajowym rejestrze i o skreśleniu odmiany z krajowego rejestru oraz propozycje nazw odmian, a także inne informacje związane z rejestracją odmian.

2. Centralny Ośrodek corocznie publikuje listy odmian gatunków roślin uprawnych, których odmiany zostały wpisane do krajowego rejestru, oraz dane hodowców.”;

23) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy wytwarzaniu materiału siewnego kategorii kwalifikowanej powierzchnia plantacji nasiennych roślin rolniczych nie może być mniejsza niż:

- 1) 2 ha — w przypadku materiału siewnego roślin zbożowych;
 - 2) 1 ha — w przypadku materiału siewnego ziemniaka;
 - 3) 0,5 ha — w przypadku pozostałych gatunków roślin rolniczych.”;
- 24) w art. 33:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Dostawca jest obowiązany:
 - 1) prowadzić produkcję w sposób uwzględniający eliminowanie zagrożeń dla danej uprawy, wynikających w szczególności z czynników zewnętrznych (punkty krytyczne);
 - 2) prowadzić dokumentację dotyczącą eliminowania zagrożeń, o których mowa w pkt 1, z uwzględnieniem:
 - a) jakości materiału użytego do produkcji,
 - b) techniki siewu, sadzenia i pikowania roślin,
 - c) sposobu rozmnażania i zbioru,
 - d) terminów i technik pakowania, przechowywania i transportu,
 - e) zakupu materiału rozmnożeniowego,
 - f) wielkości produkcji poszczególnych rodzajów materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego,
 - g) stosowania zabiegów na roślinach z użyciem środków ochrony roślin lub innych zabiegów chemicznych;
 - 3) prowadzić dokumentację dotyczącą zakupionych i otrzymanych od innych dostawców roślin będących w produkcji oraz sprzedanych i wysłanych do innych dostawców;
 - 4) informować wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, o wystąpieniu organizmów kwarantannowych, w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, na wytwarzanym materiale rozmnożeniowym i nasadzeniowym;
 - 5) umożliwiać przeprowadzenie kontroli w zakresie wytwarzania materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego, w tym pobieranie prób do badań;
 - 6) udzielać informacji lub wyjaśnień w zakresie prowadzonej produkcji — na żądanie wojewódzkiego inspektora.”,
 - b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dokumentacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, powinna być przechowywana przez dostawcę.”;
- 25) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może utworzyć rejon zamknięty wytwarzania materiału siewnego kategorii elitarny odmian ziemniaka, zwany dalej „rejonem zamkniętym”, mając na względzie utrzymanie wysokiego poziomu zdrowotności tego materiału w utworzonym rejonie.”;
- 26) w art. 35 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2) miejsce pobierania prób — w przypadku oceny laboratoryjnej;
 - 3) miejsce zamieszkania albo siedzibę prowadzącego obrót lub miejsce dokonywania przerobu — w przypadku oceny cech zewnętrznych.”;
- 27) w art. 36:
- a) w ust. 1 w pkt 2:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w zależności od gatunku i kategorii roślin, obejmuje co najmniej jedną z następujących ocen.”,
 - lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ocenę laboratoryjną polegającą na sprawdzeniu jakości lub zdrowotności materiału siewnego.”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, okres przechowywania prób oraz metody dokonywania oceny polowej, laboratoryjnej sadzeniaków ziemniaka, cech zewnętrznych materiału siewnego oraz oceny polowej, laboratoryjnej i tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego, a w przypadku braku uznanych metod międzynarodowych — także metody pobierania prób, w tym automatycznego sposobu pobierania prób oraz dokonywania oceny laboratoryjnej, mając na uwadze ocenę tego materiału według jednolitych zasad.”;
- 28) art. 37—45 otrzymują brzmienie:
- „Art. 37. 1. Oceny polowej materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych dokonuje się na plantacjach nasiennych prowadzonych przez prowadzącego obrót lub producenta na podstawie umowy zawartej z hodowcą składającym wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego lub z upoważnioną przez niego osobą, która będzie prowadzić obrót materiałem siewnym.
 2. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego składa się do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na położenie plantacji:
 - 1) w przypadku wieloletnich roślin rolniczych — w każdym roku oceny polowej tej plantacji, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat;

- 2) w przypadku materiału szkółkarskiego — na cały cykl produkcyjny.
3. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego składa:
 - 1) hodowca lub upoważniona przez niego osoba, która będzie prowadzi obrót materiałem siewnym objętym wnioskiem;
 - 2) hodowca — jeżeli wniosek dotyczy oceny polowej plantacji nasiennej obsianej lub obsadzonej materiałem hodowcy własnych odmian;
 - 3) dostawca materiału — jeżeli wniosek dotyczy oceny polowej materiału szkółkarskiego.
4. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału siewnego, z wyłączeniem materiału szkółkarskiego, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania prowadzącego obrót lub producenta albo nazwę i adres jego siedziby;
 - 2) określenie miejsca położenia plantacji, w tym nazwę miejscowości, gminy i powiatu oraz dwucyfrowy symbol województwa i dwucyfrowy symbol powiatu danego województwa;
 - 3) nazwę odmiany i gatunku materiału siewnego;
 - 4) formułę mieszańca — w przypadku odmian mieszańcowych;
 - 5) określenie stopnia kwalifikacji wysianego materiału siewnego oraz numer i datę świadectwa oceny laboratoryjnej materiału siewnego, z wyłączeniem materiału hodowcy;
 - 6) numer partii materiału siewnego użytego do siewu, z wyłączeniem materiału hodowcy;
 - 7) oznaczenie powierzchni plantacji;
 - 8) określenie roku założenia plantacji;
 - 9) określenie roku zbioru materiału siewnego — w przypadku roślin o dwuletnim cyklu produkcyjnym oraz roślin wieloletnich;
 - 10) informację o przedplonie;
 - 11) określenie przewidywanej:
 - a) wielkości zbioru,
 - b) liczby etykiet;
 - 12) informacje o tym, czy plantacja jest kwalifikowana zgodnie z:
 - a) systemami OECD,
 - b) systemem określonym przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (UN/ECE) — w przypadku sadzeniaków ziemniaka.
5. Do wniosku o dokonanie oceny polowej materiału siewnego dołącza się:
 - 1) oświadczenie hodowcy, że materiał siewny został wyprodukowany zgodnie z metodyką hodowli przyjętą dla danej odmiany, oraz oznaczenie własne hodowcy identyfikujące materiał siewny użyty do siewu — w przypadku zgłaszania do oceny polowej plantacji obsianych albo obsadzonych materiałem hodowcy;
 - 2) opis składników mieszańca — w przypadku zgłaszania do oceny polowej odmiany mieszańcowej; w opisie nie uwzględnia się składników, którymi są odmiany wpisane do krajowego rejestru lub wspólnotowych katalogów;
 - 3) oryginał lub uwierzytelnioną kopię protokołu pobrania próby do oceny tożsamości, a w przypadku gdy partia pochodzi z innego państwa członkowskiego — pisemną informację z urzędu kwalifikacyjnego tego państwa, że dana partia znajduje się w tym państwie w ocenie tożsamości;
 - 4) oryginał lub uwierzytelnioną kopię dokumentu zakupu zawierającą w szczególności numer partii i stopień kwalifikacji — w przypadku zgłaszania do oceny polowej plantacji obsianych albo obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany;
 - 5) oryginał lub uwierzytelnioną kopię upoważnienia hodowcy do reprodukcji danej partii — w przypadku gdy wnioskodawca nie jest hodowcą odmiany;
 - 6) oryginał lub uwierzytelnioną kopię świadectwa laboratoryjnej oceny zdrowotności i świadectwa jakości (oceny cech zewnętrznych), wystawione przez wojewódzkiego inspektora albo właściwy dla danego państwa urząd kwalifikacyjny — w przypadku sadzeniaków ziemniaka.
6. W przypadku plantacji, na których odbywa się reprodukcja odmian roślin rolniczych pochodzących z państw trzecich, objętych systemami OECD

i nieprzeznaczonych do obrotu na obszarze Unii Europejskiej, do wniosku o dokonanie oceny polowej materiału siewnego dołącza się:

- 1) świadectwo oceny laboratoryjnej oraz certyfikat stwierdzający stopień kwalifikacji lub kategorię materiału siewnego, spełniające wymagania systemu OECD;
 - 2) etykietę każdej partii materiału siewnego użytego do obsiewu plantacji;
 - 3) umowę na prowadzenie reprodukcji materiału siewnego określającą powierzchnię, jaka powinna być obsiana albo obsadzona, oraz masę zużytego materiału siewnego;
 - 4) pisemną zgodę odpowiedniego urzędu kwalifikacyjnego na prowadzenie takiej reprodukcji.
7. Przy zgłaszaniu do oceny polowej odmiany innej niż wpisana do krajowego rejestru wnioskodawca:
- 1) dołącza do wniosku wypis z rejestru odmian prowadzonego przez właściwy organ danego państwa i urzędowy opis odmiany sporządzony przez jednostkę zajmującą się rejestracją odmian w tym państwie, wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski;
 - 2) podaje dane Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, w którym odmiana została ogłoszona.
8. Przepis ust. 7 pkt 2 nie dotyczy materiału szkółkarskiego.
9. Dane, o których mowa w ust. 5 pkt 2, nie mogą być udostępniane bez pisemnej zgody hodowcy.
10. Wniosek o dokonanie oceny polowej materiału szkółkarskiego zawiera:
- 1) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania dostawcy albo nazwę i adres jego siedziby;
 - 2) informacje o:
 - a) rodzaju materiału szkółkarskiego, jego ilości i powierzchni plantacji,
 - b) nazwie gatunku, odmiany, podkładki i wstawki,
 - c) wieku, formie, kategorii, statusie zdrowotności, stopniu kwalifikacji materiału szkółkarskiego,
 - d) pochodzeniu materiału szkółkarskiego,
 - e) miejscu położenia plantacji,
 - f) przewidywanej liczbie etykiet.

11. Do wniosku o dokonanie oceny polowej materiału szkółkarskiego dołącza się:

- 1) oświadczenie hodowcy, że materiał hodowcy został wyprodukowany zgodnie z metodyką hodowli przyjętą dla odmiany albo
- 2) świadectwo oceny polowej albo wypis z tego świadectwa;
- 3) informację o wynikach przeprowadzonych badań.

12. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy składania wniosków o dokonanie oceny polowej materiału siewnego poszczególnych grup roślin lub gatunków, biorąc pod uwagę cechy biologiczne poszczególnych grup roślin lub gatunków.

Art. 38. 1. Materiał siewny roślin rolniczych i warzywnych podlega ocenie polowej i ocenie laboratoryjnej oraz, w zależności od gatunku i kategorii, ocenie tożsamości odmianowej, ocenie cech zewnętrznych lub laboratoryjnej ocenie zdrowotności sadzeniaków ziemniaka.

2. Materiał szkółkarski podlega ocenie polowej, ocenie cech zewnętrznych oraz, w zależności od gatunku i kategorii tego materiału, może podlegać ocenie laboratoryjnej lub ocenie tożsamości odmianowej.

3. Materiał siewny kategorii handlowy podlega ocenie laboratoryjnej.

4. Materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych i ozdobnych podlega ocenie polowej i ocenie cech zewnętrznych.

Art. 39. 1. Ocenie tożsamości odmianowej podlega:

- 1) materiał siewny kategorii elitarny;
- 2) materiał siewny zgłoszony do oceny polowej, przeprowadzanej zgodnie z systemami OECD;
- 3) nie mniej niż 10 % ocenionych partii materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych kategorii kwalifikowany;
- 4) nie mniej niż 10 % partii materiału siewnego roślin warzywnych kategorii standard znajdującego się w obrocie.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy materiału hodowcy roślin rolniczych i warzywnych, materiału szkółkarskiego kategorii kwalifikowany, sadzeniaków ziemniaka oraz materiału siewnego przeznaczonego do celów doświadczalnych.

3. Próby urzędowe do oceny tożsamości odmianowej pobiera się:
 - 1) na wniosek prowadzącego obrót — właściciela partii podlegającej ocenie tożsamości odmianowej — w przypadku partii materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
 - 2) losowo — na podstawie protokołu pobrania próby — w przypadku partii materiału siewnego, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4.
 4. Niezgłoszenie partii materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w celu pobrania urzędowej próby do oceny tożsamości odmianowej, powoduje degradację plantacji obsianej materiałem z tej partii do najniższego stopnia.
 5. Ocena tożsamości odmianowej jest prowadzona zgodnie z metodykami opracowanymi na podstawie wytycznych Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV).
 6. Ocena tożsamości odmianowej jest prowadzona na poletkach kontrolnych i ma na celu w szczególności sprawdzenie, czy badana partia materiału siewnego jest zgodna z:
 - 1) urzędowym opisem i próbą wzorcową reprodukowanej odmiany;
 - 2) wymaganiami określającymi czystość odmianową.
 7. Ocena tożsamości odmianowej obejmuje:
 - 1) ocenę wstępną — dotyczącą materiału wyjściowego do kolejnych rozmnożeń, prowadzoną w tym samym sezonie wegetacyjnym równoległe z oceną polową;
 - 2) ocenę następczą — dotyczącą partii materiału siewnego znajdującej się w obrocie, prowadzoną w sezonie wegetacyjnym następującym po roku zbioru.
 8. Próby urzędowe materiału siewnego do oceny tożsamości odmianowej wojewódzki inspektor przesyła do właściwej jednostki organizacyjnej Centralnego Ośrodka.
 9. Jeżeli w trakcie oceny wstępnej zostanie stwierdzony brak tożsamości odmianowej, stanowi to podstawę do dyskwalifikacji badanej partii.
 10. Przepisy ust. 3—7 nie dotyczą materiału szkółkarskiego kategorii elitarny.
 11. Dokonanie oceny tożsamości odmianowej podlega opłacie.
 12. Przepis ust. 11 nie dotyczy materiału szkółkarskiego.
 13. Opłatę, o której mowa w ust. 11, uiszcza prowadzący obrót i stanowi ona dochód budżetu państwa.
- Art. 40. 1. Oceny tożsamości odmianowej dokonuje Główny Inspektor.
2. Główny Inspektor może zlecić wykonanie oceny tożsamości odmianowej Centralnemu Ośrodkowi.
 3. Główny Inspektor przekazuje Centralnemu Ośrodkowi wykaz prób partii materiału siewnego wystanych do oceny tożsamości odmianowej.
 4. Informacje o zaobserwowanych w trakcie oceny tożsamości odmianowej wadach partii materiału siewnego Centralny Ośrodek niezwłocznie przekazuje na piśmie:
 - 1) Głównemu Inspektorowi;
 - 2) właścicielowi badanej partii;
 - 3) hodowcy badanej odmiany.
 5. Wyniki oceny następczej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 2, Główny Inspektor umieszcza na stronie internetowej Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.
 6. Oceny tożsamości odmianowej materiału szkółkarskiego kategorii elitarny dokonuje dostawca.
 7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób i warunki prowadzenia oceny tożsamości odmianowej,
 - 2) wielkość prób, w tym prób wzorcowych, sposób ich pakowania i oznakowania, terminy ich przesyłania do właściwej jednostki organizacyjnej Centralnego Ośrodka,
 - 3) zakres i terminy przekazywania informacji Głównemu Inspektorowi o próbach urzędowych przyjętych do oceny tożsamości odmianowej— biorąc pod uwagę różnicowanie gatunków roślin rolniczych i warzywnych oraz terminy przyjmowania wniosków o dokonanie oceny polowej materiału siewnego.
 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, metody laboratoryjnej oceny tożsamości odmianowej, uwzględniające międzynarodowo uznane metodyki o dokładnych i powtarzalnych testach kontroli

oceny tożsamości odmianowej, mając na uwadze usprawnienie kontroli materiału siewnego znajdującego się w obrocie.

- Art. 41. 1. Oceny polowej materiału siewnego dokonują upoważnieni przez wojewódzkiego inspektora pracownicy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwani dalej „urzędowymi kwalifikatorami”.
2. Oceny polowej materiału siewnego kategorii kwalifikowany, z wyłączeniem sadzeniaków ziemniaka, mogą dokonywać również osoby fizyczne, które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora, zwane dalej „akredytowanymi kwalifikatorami”.
3. Oceny polowej materiału siewnego kategorii standard własnych odmian dokonuje hodowca.
4. Jeżeli w wyniku oceny następczej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 2, został stwierdzony brak tożsamości odmianowej materiału siewnego kategorii standard, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, zakazać hodowcy uznawania wytwarzanego przez niego materiału siewnego tej kategorii.
5. Zakaz, o którym mowa w ust. 4, wydawany jest na okres dwóch sezonów wegetacyjnych, licząc od końca sezonu, w którym stwierdzony został brak tożsamości odmianowej materiału siewnego.
6. Oceny polowej plantacji nasiennej obsianej materiałem siewnym z partii, do której były zastrzeżenia wynikające z oceny tożsamości odmianowej, dokonuje urzędowy kwalifikator.
7. Oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka dokonują urzędowi kwalifikatorzy.
8. Oceny cech zewnętrznych materiału szkółkarskiego kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany dokonują dostawcy tego materiału.
9. Oceny polowej i oceny cech zewnętrznych materiału szkółkarskiego CAC oraz materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych dokonują dostawcy tego materiału.

- Art. 42. 1. Próby materiału siewnego do oceny laboratoryjnej, na wniosek prowadzącego obrót — właściciela materiału, pobierają:
- 1) upoważnieni przez wojewódzkiego inspektora pracownicy wojewódz-

kiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwani dalej „urzędowymi próbobiorcami”;

- 2) próbobiorcy, którzy uzyskali akredytację wojewódzkiego inspektora — w zakresie materiału kategorii kwalifikowany, z wyłączeniem sadzeniaków ziemniaka — zwani dalej „akredytowanymi próbobiorcami”.
2. Próby materiału siewnego z partii, dla których wystawia się świadectwo Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), pobierają urzędowi próbobiorcy posiadający upoważnienie do pobierania tych prób wydane przez kierownika laboratorium wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa posiadającego akredytację ISTA.
3. Próby sadzeniaków ziemniaka do oceny laboratoryjnej pobierają urzędowi próbobiorcy.
- Art. 43. 1. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego dokonują laboratoria wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa (urzędowe laboratoria).
2. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego roślin warzywnych, w celu uznania go za materiał siewny kategorii standard własnych odmian, dokonuje hodowca.
3. Oceny laboratoryjnej własnego materiału siewnego kategorii kwalifikowany, kategorii handlowy roślin rolniczych, z wyłączeniem ziemniaka, lub kategorii kwalifikowany roślin warzywnych albo materiału szkółkarskiego mogą dokonywać prowadzący obrót wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 54 ust. 1, lub dostawca w prowadzonych przez siebie laboratoriach, które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora.
4. Laboratoria, o których mowa w ust. 3, mogą uzyskać dodatkowo akredytację na:
- 1) okresową ocenę laboratoryjną własnego materiału siewnego;
- 2) ocenę laboratoryjną materiału siewnego kategorii kwalifikowany, kategorii handlowy roślin rolniczych, z wyłączeniem ziemniaka, lub kategorii kwalifikowany roślin warzywnych, będącego własnością innego prowadzącego obrót.
5. Prowadzący obrót, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, powinien być wskazany w decyzji o akredytacji.

6. Oceny laboratoryjnej materiału szkółkarskiego mogą dokonywać dostawcy tego materiału w prowadzonych przez siebie laboratoriach, które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora.
7. Materiał siewny ziemniaka podlega wyłącznie urzędowej ocenie laboratoryjnej.
8. Oceny laboratoryjnej materiału siewnego kategorii kwalifikowany i kategorii handlowy mogą dokonywać laboratoria, których działalność nie jest w żaden sposób powiązana z hodowlą, wytwarzaniem, przechowywaniem lub obrotem:
 - 1) materiałem siewnym roślin rolniczych i warzywnych — w przypadku dokonywania oceny laboratoryjnej tego materiału,
 - 2) materiałem szkółkarskim — w przypadku dokonywania oceny laboratoryjnej tego materiału— które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora (samodzielne laboratoria).

Art. 44. 1. Urzędowi kwalifikatorzy i urzędowi próbobiorcy działają w ramach swoich czynności służbowych.

2. Akredytowani kwalifikatorzy i akredytowani próbobiorcy wykonują czynności w zakresie akredytacji w ramach stosunku pracy.

Art. 45. 1. Urzędowymi kwalifikatorami, akredytowanymi kwalifikatorami, urzędowymi próbobiorcami lub akredytowanymi próbobiorcami poszczególnych grup roślin oraz kategorii materiału siewnego mogą być osoby, które:

- 1) posiadają odpowiednie kwalifikacje zawodowe;
 - 2) ukończyły szkolenie potwierdzone zaświadczeniem;
 - 3) zdały egzamin przed wojewódzkim inspektorem z zakresu ukończonego szkolenia, potwierdzony zaświadczeniem;
 - 4) dają gwarancję rzetelnego wykonywania powierzonych zadań.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracowników laboratoriów przeprowadzających badania materiału siewnego dla poszczególnych grup roślin z uwzględnieniem typów analiz, zwanych dalej „analitikami nasiennymi”.
 3. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być prowadzone przez:

- 1) wojewódzkiego inspektora lub
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora, właściwego ze względu na siedzibę tych jednostek, zwane dalej „ośrodkami szkoleniowymi”.

4. Wojewódzki inspektor, na wniosek ośrodka szkoleniowego, w drodze decyzji, wydaje upoważnienie do prowadzenia szkoleń, jeżeli ośrodek posiada odpowiednie warunki do prowadzenia takich szkoleń, a w szczególności wykwalifikowaną kadrę, środki dydaktyczne oraz pomieszczenia.

5. Jeżeli ośrodek szkoleniowy przestał spełniać warunki wymagane do uzyskania upoważnienia, o którym mowa w ust. 4, lub prowadzi szkolenia niezgodnie z przepisami, wojewódzki inspektor może cofnąć wydane upoważnienie.

6. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia jest ważne przez okres 5 lat, licząc od dnia jego wydania.”;

29) po art. 45 dodaje się art. 45a—45c w brzmieniu:

„Art. 45a. 1. Decyzję w sprawie akredytacji wydaje wojewódzki inspektor na wniosek:

- 1) prowadzącego obrót — w przypadku akredytacji, o której mowa w art. 41 ust. 2;
- 2) prowadzącego obrót lub samodzielne laboratorium — w przypadku akredytacji, o której mowa w art. 42 ust. 1 pkt 2.

2. Decyzję w sprawie akredytacji, o której mowa w art. 43 ust. 3, 6 i 8, wydaje wojewódzki inspektor na wniosek prowadzącego obrót, dostawcy lub podmiotu ubiegającego się o uzyskanie akredytacji do prowadzenia samodzielnego laboratorium.

3. Akredytacji, o której mowa w art. 43 ust. 3, 6 i 8, udziela się, jeżeli laboratorium:

- 1) posiada odpowiednie warunki lokalowe oraz wyposażenie techniczne niezbędne do wykonywania oceny laboratoryjnej materiału siewnego;
- 2) zatrudnia osoby:
 - a) o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych,
 - b) które ukończyły szkolenie i zdały egzamin, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 i 3.

4. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się:
 - 1) dokument potwierdzający posiadanie odpowiednich kwalifikacji zawodowych;
 - 2) zaświadczenia o:
 - a) ukończeniu szkolenia,
 - b) zdaniem egzaminie z zakresu ukończonego szkolenia, wydane przez wojewódzkiego inspektora;
 - 3) zgodę prowadzącego obrót, którego materiał siewny będzie oceniany — w przypadku akredytacji, o której mowa w art. 43 ust. 4 pkt 2.
5. Akredytacji, o których mowa w ust. 1 i 2, udziela się na okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wydania decyzji.
6. Wojewódzki inspektor w ramach nadzoru nad akredytowanymi kwalifikatorami, akredytowanymi próbobiorcami oraz akredytowanymi laboratoriami kontroluje ich pracę w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących odpowiednio: oceny polowej materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego, albo pobierania prób materiału siewnego.
7. Podczas kontroli, o której mowa w ust. 6, wojewódzki inspektor może w szczególności:
 - 1) uczestniczyć w ocenie polowej, ocenie laboratoryjnej lub pobieraniu prób materiału siewnego, dokonywanych przez podmioty, o których mowa w ust. 6, lub sprawdzać prawidłowość wykonywania tych czynności;
 - 2) dokonywać sprawdzenia dokumentacji dotyczącej przeprowadzonej oceny polowej, oceny laboratoryjnej lub pobrania prób materiału siewnego;
 - 3) żądać od podmiotu kontrolowanego udzielania, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.
8. Jeżeli w trakcie kontroli wojewódzki inspektor stwierdzi, że akredytowani kwalifikatorzy, akredytowani próbobiorcy oraz akredytowane laboratoria nie spełniają warunków niezbędnych do wykonywania odpowiednio: oceny polowej materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego, albo pobierania prób materiału siewnego, w szczególności:
 - 1) w przypadku kwalifikatorów i próbobiorców:
 - a) nie posiadają ważnych zaświadczeń o ukończeniu szkolenia i zdaniem egzaminie z zakresu ukończonego szkolenia lub
 - b) dokonują oceny lub pobierania prób materiału siewnego nierzetelnie lub niezgodnie z przepisami ustawy, lub
 - c) nie dysponują wymaganym sprzętem, lub
 - d) nie wykonali określonej, minimalnej liczby ocen lub pobrania prób materiału siewnego, lub
 - e) nie składają wojewódzkiemu inspektorowi dokumentów określonych w ust. 12 w wyznaczonym terminie,
 - 2) w przypadku laboratoriów:
 - a) nie zatrudniają osób, które posiadają ważne zaświadczenia o ukończeniu szkolenia i zdaniem egzaminie z zakresu ukończonego szkolenia, lub
 - b) nie posiadają odpowiednich warunków lokalowych oraz wyposażenia technicznego niezbędnego do wykonywania oceny laboratoryjnej materiału siewnego, lub
 - c) ocena jest wykonywana nierzetelnie lub niezgodnie z przepisami ustawy, lub
 - d) nie składają wojewódzkiemu inspektorowi dokumentów określonych w ust. 12 w wyznaczonym terminie

— cofa decyzję o akredytacji albo nakazuje usunięcie stwierdzonych uchybień w określonym terminie, w zależności od zakresu stwierdzonych uchybień.
9. Do urzędowych kwalifikatorów i urzędowych próbobiorców przepis ust. 8 pkt 1 lit. b i d stosuje się odpowiednio.
10. Jeżeli w trakcie kontroli wojewódzki inspektor stwierdzi:
 - 1) że plantacja została oceniona nieprawidłowo przez akredytowanych kwalifikatorów — unieważnia wynik oceny polowej materiału siewnego;
 - 2) nieprawidłowości w pracy akredytowanych próbobiorców — unieważnia próbobranie poddane tej kontroli i wynik oceny laboratoryj-

nej materiału siewnego dokonanej na próbach pobranych przez danego próbobiorcę;

3) nieprawidłowości w pracy akredytowanych laboratoriów — unieważnia:

a) wyniki oceny laboratoryjnej materiału siewnego poddanej tej kontroli i wydane świadectwo lub informację,

b) zatrzymuje etykiety lub plomby.

11. W przypadkach, o których mowa w ust. 10, wojewódzki inspektor, po przeprowadzeniu oceny polowej materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego, albo po pobraniu prób materiału siewnego, wydaje nowe świadectwa lub informacje.

12. Akredytowani próbobiorcy, akredytowani kwalifikatorzy oraz akredytowane laboratoria są obowiązani do składania wojewódzkiemu inspektorowi:

1) kopii świadectw, informacji lub protokołów pobrania prób, w terminie 7 dni od dnia dokonania odpowiednio: oceny polowej materiału siewnego, oceny laboratoryjnej materiału siewnego, pobrania próby, wystawienia świadectw, informacji lub sporządzenia protokołu pobrania prób;

2) w przypadku laboratoriów — pisemnych sprawozdań z dokonanej oceny laboratoryjnej materiału siewnego, w formie uzgodnionej z wojewódzkim inspektorem.

Art. 45b. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania dla ośrodków szkoleniowych,

2) programy szkoleń z zakresu oceny polowej materiału siewnego, oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka, pobierania prób materiału siewnego i wykonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych,

3) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia,

4) sposób przeprowadzania egzaminu z zakresu ukończonego szkolenia

— uwzględniając odpowiednio: zapewnienie przez ośrodki szkoleniowe warunków gwarantujących rzetelne przeprowadzanie szkoleń, w tym zapewnienie wykwalifikowanej kadry, środków dydaktycznych oraz pomieszczeń, a także zapewnienie właściwego przeprowadzania oceny po-

lowej materiału siewnego, pobierania prób materiału siewnego i wykonywania badań laboratoryjnych materiału siewnego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ogłasza wykaz ośrodków szkoleniowych upoważnionych do prowadzenia szkoleń w zakresie oceny polowej materiału siewnego, pobierania prób materiału siewnego oraz badań laboratoryjnych materiału siewnego, podając nazwę i adres siedziby ośrodka szkoleniowego oraz zakres udzielonego upoważnienia.

Art. 45c. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagane kwalifikacje zawodowe w zakresie:

a) oceny polowej materiału siewnego,

b) pobierania prób materiału siewnego,

c) wykonywania badań laboratoryjnych przez analityków nasiennych,

d) oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka,

2) warunki lokalowe oraz wyposażenie techniczne niezbędne do wykonywania oceny laboratoryjnej materiału siewnego oraz uzyskania akredytacji w tym zakresie,

3) sprzęt wymagany do pobierania prób materiału siewnego,

4) zakres oraz sposób wykonywania nadzoru i kontroli akredytowanych i upoważnionych podmiotów dokonujących oceny polowej materiału siewnego, pobierania prób materiału siewnego, oceny laboratoryjnej materiału siewnego oraz oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka,

5) zakres oraz termin przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi przez akredytowane laboratoria sprawozdań, o których mowa w art. 45a ust. 12 pkt 2,

6) minimalną liczbę wykonanych ocen oraz minimalną liczbę pobranych prób w określonym czasie

— mając na względzie specyfikę wytwarzania i oceny poszczególnych grup i gatunków roślin, różne metody dokonywania ich oceny oraz uzyskanie wysokiej jakości wprowadzanego do obrotu materiału siewnego.”;

30) w art. 46:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Próby materiału siewnego do oceny laboratoryjnej pobiera się w obecności prowadzącego obrót, dostawcy lub osoby przez niego upoważnionej.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2d w brzmieniu:

„2a. Próby, o których mowa w ust. 2, mogą być pobierane w sposób automatyczny.

2b. Pobieranie prób w sposób automatyczny odbywa się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora.

2c. W ramach nadzoru nad pobieraniem prób w sposób automatyczny wojewódzki inspektor może w szczególności:

- 1) uczestniczyć w pobieraniu prób;
- 2) sprawdzać, czy urządzenie do pobierania prób jest zgodne z zaleceniami ISTA do metodyki pobierania prób określonej przez ISTA;
- 3) sprawdzać stan techniczny urządzenia do pobierania prób;
- 4) sprawdzać dokumentację dotyczącą pobierania prób.

2d. W przypadku gdy wojewódzki inspektor stwierdzi nieprawidłowości w pobieraniu prób w sposób automatyczny, uniemożliwiające właściwą ocenę laboratoryjną materiału siewnego, może, w drodze decyzji, zakazać stosowania urządzenia do pobierania prób do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.”,

c) w ust. 3:

— wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z pobrania prób materiału siewnego sporządza się protokół, który zawiera w szczególności:”,

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer właściciela partii w rejestrze, o którym mowa w art. 54 ust. 1 albo art. 54a ust. 2;”,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) datę pobrania próby;”;

31) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Na podstawie wyników poszczególnych ocen materiału siewnego, z wyjątkiem oceny tożsamości odmianowej oraz oceny, o której mowa w art. 41 ust. 8 i 9, podmiot dokonujący oceny wydaje:

- 1) świadectwo oceny polowej — w przypadku uznania plantacji nasiennej za odpowiadającą wymaganiom wytwarzania, jakości lub zdrowotności;

2) świadectwo oceny laboratoryjnej — w przypadku uznania, że oceniana partia materiału siewnego spełnia wymagania jakości lub zdrowotności;

3) świadectwo laboratoryjnej oceny zdrowotności materiału siewnego ziemniaka, jeżeli oceniana plantacja nasienna ziemniaka spełnia wymagania zdrowotności;

4) świadectwo oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka — w przypadku uznania, że oceniana partia spełnia wymagania jakości;

5) świadectwo mieszanki nasiennej;

6) informacje — w przypadku dyskwalifikacji materiału siewnego w poszczególnych ocenach, jeżeli oceniany materiał nie odpowiada wymaganiom wytwarzania, jakości lub zdrowotności.

2. Jeżeli oceniana partia materiału siewnego spełnia wymagania jakości, na wniosek właściciela ocenianej partii może być wydane świadectwo ISTA zamiast świadectwa oceny laboratoryjnej; w przypadku gdy świadectwo oceny laboratoryjnej zostało już wydane, świadectwo ISTA wydaje się po anulowaniu świadectwa oceny laboratoryjnej.

3. Świadectwo ISTA wydaje Laboratorium Oceny Nasion, posiadające akredytację ISTA, na podstawie wykonanych przez to laboratorium badań próby materiału siewnego pobranej przez próbobiorcę posiadającego upoważnienie kierownika tego laboratorium.

4. Świadectwa lub informacje, o których mowa w ust. 1, są wydawane w miejscu dokonania oceny polowej lub laboratoryjnej materiału siewnego, z wyłączeniem świadectw dla mieszanki nasiennej oraz świadectw i informacji dla materiału szkółkarskiego.

5. Świadectwo mieszanki nasiennej jest wydawane na wniosek prowadzącego obrót sporządzającego mieszankę, na podstawie świadectw oceny laboratoryjnej poszczególnych jej składników, z wyłączeniem składników, do których nie stosuje się przepisów ustawy.

6. Świadectwo oceny laboratoryjnej materiału siewnego wydaje się dla każdej ocenianej partii materiału, a w przypadku materiału siewnego ziemniaka — dla ocenianej plantacji.

7. Świadectwo mieszanki nasiennej wydaje się również dla mieszadców złożonych rzepaku.

8. Świadczenie oceny polowej materiału siewnego albo oceny laboratoryjnej materiału siewnego albo informacja o dyskwalifikacji materiału siewnego zawierają w szczególności:
- 1) numer świadectwa lub informacji, datę zakończenia badań albo oceny oraz datę wystawienia świadectwa lub informacji;
 - 2) oznaczenie podmiotu wystawiającego świadectwo albo informację;
 - 3) oznaczenie podmiotu zgłaszającego materiał siewny do oceny;
 - 4) określenie nazwy gatunku i odmiany;
 - 5) numer partii wysianego albo ocenionego materiału siewnego;
 - 6) informację o:
 - a) wielkości plantacji albo partii,
 - b) wyniku ocenianego materiału siewnego.
9. Na podstawie świadectw oceny polowej materiału szkółkarskiego dostawcy tego materiału wydają wypis z tych świadectw.
10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory świadectw i informacji, o których mowa w ust. 1, oraz wzór wypisu, o którym mowa w ust. 9, uwzględniając grupy i gatunki roślin oraz wykonywane dla nich oceny materiału siewnego.”;
- 32) po art. 47 dodaje się art. 47a i 47b w brzmieniu:
- „Art. 47a. 1. Materiał siewny znajdujący się w obrocie lub przygotowywany do obrotu, z wyłączeniem materiału siewnego, o którym mowa w art. 48a ust. 1 i 2, podlega okresowej ocenie laboratoryjnej co najmniej w zakresie zdolności kiełkowania, po dokonaniu której wydaje się informację o wynikach badania.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy, po upływie których materiał siewny podlega okresowej ocenie laboratoryjnej, mając na względzie właściwości poszczególnych gatunków roślin w zakresie zdolności kiełkowania.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 1, uwzględniając grupy roślin i gatunki oraz wykonywane dla nich oceny materiału siewnego.
- Art. 47b. 1. Partie materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oznacza się w sposób umożliwiający identyfikację tego materiału.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznaczania partii materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mając na uwadze właściwą identyfikację tego materiału.”;
- 33) w art. 48:
- a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odmian roślin sadowniczych wpisanych do krajowego rejestru, odpowiednich rejestrów państw członkowskich albo państw trzecich lub chronionych na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian roślin;”,
 - uchyla się pkt 3,
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) odmian roślin rolniczych niewpisanych do krajowego rejestru, pochodzących z państw trzecich, objętych systemem OECD i nieprzeznaczonych do obrotu na obszarze Unii Europejskiej;”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za materiał siewny kategorii elitarny, z wyłączeniem materiału przedbazowego, oraz kategorii kwalifikowany uznaje się materiał siewny odpowiadający wymaganiom w zakresie wytwarzania i jakości odmian miejscowych roślin pastewnych wpisanych do krajowego rejestru.”,
 - c) w ust. 2:
 - uchyla się pkt 2,
 - dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) odmian miejscowych roślin warzywnych wpisanych do krajowego rejestru.”,
 - d) uchyla się ust. 3,
 - e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Za materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy odmian roślin warzywnych uznaje się materiał uzyskany:

 - 1) z materiału siewnego kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany lub kategorii standard odmian wpisanych do krajowego rejestru lub wspólnotowego katalogu albo
 - 2) z odmian gatunków:
 - a) cebula siedmiolatka (czosnek dęty) *Allium fistulosum* L.,
 - b) czosnek pospolity *Allium sativum* L.,

- c) karczoch zwyczajny *Cynara scolymus* L.,
- d) rabarbar *Rheum rhaponticum* L.,
- e) szalotka (cebula szalotka) *Allium ascalonicum* L.

— wpisanych do krajowego rejestru, rejestru jednego z państw członkowskich lub wspólnotowego katalogu.”;

34) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Za materiał siewny kategorii kwalifikowany uznaje się materiał siewny odpowiadający wymaganiom w zakresie wytwarzania i jakości odmian roślin rolniczych zgłoszonych do krajowego rejestru lub do rejestrów państw członkowskich oraz przyjętych do badań, jeżeli materiał ten pochodzi z testów lub doświadczeń polowych prowadzonych w celu uzyskania informacji o uprawie lub stosowaniu danej odmiany.

2. Za materiał siewny kategorii standard uznaje się materiał siewny odpowiadający wymaganiom w zakresie wytwarzania i jakości odmian roślin warzywnych zgłoszonych do krajowego rejestru lub do rejestrów państw członkowskich oraz przyjętych do badań, jeżeli materiał ten pochodzi z testów lub doświadczeń polowych prowadzonych w celu uzyskania praktycznej wiedzy z doświadczeń podczas uprawy.

3. Prowadzenie testów lub doświadczeń polowych odmian roślin rolniczych zgłoszonych do krajowego rejestru wymaga zgody dyrektora Centralnego Ośrodka.

4. Prowadzenie testów lub doświadczeń polowych odmian roślin warzywnych zgłoszonych do krajowego rejestru lub odpowiednich rejestrów państw członkowskich oraz przyjętych do badań wymaga zgody odpowiednio dyrektora Centralnego Ośrodka lub właściwego urzędu państwa członkowskiego.

5. Decyzję w sprawie wyrażenia zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych dyrektor Centralnego Ośrodka wydaje na wniosek zainteresowanego hodowcy lub upoważnionej przez niego osoby, która będzie prowadziła obrót materiałem siewnym wytworzonym w ramach tych testów lub doświadczeń.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres miejsca zamieszkania hodowcy albo nazwę i adres jego siedziby;

2) nazwę rodzaju lub gatunku rośliny w języku polskim i po łacinie oraz:

a) w przypadku roślin rolniczych:

- opis odmiany,
- zakres przewidywanych testów lub doświadczeń polowych,
- państwo członkowskie, w którym będą przeprowadzane testy lub doświadczenia polowe,
- miejsce prowadzenia zachowania odmiany,

b) w przypadku roślin warzywnych:

- opis odmiany,
- miejsce prowadzenia zachowania odmiany.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się w szczególności:

1) informację o wielkości prowadzonych testów lub doświadczeń polowych oraz przewidywanym zbiorze nasion;

2) wskazanie państw członkowskich, na których terytorium wnioskodawca zamierza wprowadzić uzyskany materiał siewny;

3) potwierdzenie o przyjęciu odmiany do badań rejestrowych przez właściwy urząd państwa członkowskiego — w przypadku roślin warzywnych;

4) kopię zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych — w przypadku gdy wniosek dotyczy kontynuacji prowadzonych wcześniej testów lub doświadczeń polowych.

8. Dyrektor Centralnego Ośrodka wydaje decyzję w sprawie wyrażenia zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych:

1) roślin rolniczych, jeżeli zostaną one przeprowadzone w celu uzyskania informacji o uprawie lub stosowaniu danej odmiany;

2) roślin warzywnych, jeżeli zostaną one przeprowadzone w celu uzyskania praktycznej wiedzy z doświadczeń podczas uprawy.

9. Decyzję, o której mowa w ust. 5, wydaje się na okres roku.

10. Decyzja w sprawie wyrażenia zgody na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zostać przedłużona:

- 1) w przypadku roślin rolniczych — jednorazowo, na okres nie dłuższy niż rok;
 - 2) w przypadku roślin warzywnych — dwukrotnie, przy czym okres każdego przedłużenia nie może być dłuższy niż rok.
11. W decyzji, o której mowa w ust. 5, określa się:
- 1) nazwę gatunku;
 - 2) tymczasową nazwę odmiany;
 - 3) okres prowadzenia testów lub doświadczeń polowych;
 - 4) miejsce oraz powierzchnię, na której będą prowadzone testy lub doświadczenia polowe;
 - 5) ilość materiału siewnego pochodzącą z testów lub doświadczeń polowych, jaka może być wprowadzona do obrotu — w przypadku roślin rolniczych.
12. Dyrektor Centralnego Ośrodka informuje Komisję Europejską oraz właściwe urzędy państw członkowskich o przyjętych wnioskach na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych oraz o wyrażonych w tym zakresie zgodach.”;
- 35) art. 49 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 49. 1. Za mieszankę materiału siewnego uznaje się mieszankę sporządzoną z dopuszczonego do obrotu materiału siewnego, o określonym przez prowadzącego obrót procentowym składzie tej mieszanki.
2. Świadcstwo dla mieszanki materiału siewnego, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 5, wydaje wojewódzki inspektor albo prowadzący obrót wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 54 ust. 1, który sporządził mieszankę i posiada laboratorium, które uzyskało akredytację na dokonywanie oceny laboratoryjnej roślin pastewnych.
3. W skład mieszanki materiału siewnego mogą wchodzić:
- 1) różne gatunki roślin uprawnych (mieszanka gatunkowa);
 - 2) różne odmiany jednego gatunku (mieszanka odmianowa).
4. W skład mieszanki materiału siewnego mogą również wchodzić składniki, do których nie stosuje się przepisów ustawy.
5. Mieszanki roślin pastewnych przeznaczone na cele pastewne może sporządzać prowadzący obrót, który opracował technologię sporządzania tych mieszanek oraz posiada urządzenia niezbędne do ich sporządzania.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje mieszanek materiału siewnego, ich skład gatunkowy oraz typ użytkowania, terminy, po upływie których mieszanki te podlegają okresowej ocenie laboratoryjnej, a także sposób postępowania przy sporządzaniu mieszanek roślin pastewnych przeznaczonych na cele pastewne i sposób kontrolowania przez wojewódzkiego inspektora procesu sporządzania tych mieszanek, mając na uwadze obowiązujące przepisy Unii Europejskiej w zakresie sporządzania mieszanek materiału siewnego oraz właściwości poszczególnych gatunków w zakresie zdolności kiełkowania.”;

36) uchyla się art. 50;

37) w art. 51:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Za pobranie urzędowych prób i ocenę materiału siewnego, dokonywaną przez organ Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, pobiera się opłaty.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobiera się również w przypadku, gdy pobrania urzędowych prób lub oceny materiału siewnego nie można było dokonać z winy wnioskodawcy.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W razie niewniesienia opłat za pobranie urzędowych prób i ocenę materiału siewnego wojewódzki inspektor informuje o tym właściwy urząd skarbowy.”;

38) w art. 52:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej, oceny laboratoryjnej, laboratoryjnej oceny zdrowotności lub oceny cech zewnętrznych materiału siewnego nie zgadza się z wynikiem oceny zawartym w świadectwie albo informacji, wystawionych przez akredytowane podmioty, może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce dokonywania oceny z wnioskiem o ponowne dokonanie oceny.

2. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej, oceny laboratoryjnej, laboratoryjnej oceny zdrowotności lub oceny cech zewnętrznych materiału siewnego nie zgadza się z wynikiem oceny zawartym w świadectwie albo informacji, wystawionych przez wojewódzkiego inspektora, może zwrócić się do Głównego Inspektora z wnioskiem o ponowne dokonanie oceny.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za pobranie urzędowych prób i dokonanie oceny, o których mowa w art. 51 ust. 1, oraz za dokonanie oceny tożsamości odmianowej, biorąc pod uwagę koszty poniesione na dojazd do plantacji lub miejsca pobrania próby, czas potrzebny na dokonanie oceny lub pobranie próby, zużycie materiałów i odczynników stosowanych przy dokonywaniu oceny lub pobieraniu próby, a także gatunek oraz grupę roślin i rodzaj dokonywanej oceny.”;

39) w art. 54:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą:

- 1) producentów materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych oraz materiału szkółkarskiego, wytworzonego i sprzedawanego na terenie tego samego powiatu, jeżeli jest on przeznaczony na niezarobkowe potrzeby własne odbiorcy;
- 2) dostawców.”,

b) w ust. 4:

— po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania obrotu materiałem siewnym;”,

— po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy do czasu kontroli dokonywanej przez wojewódzkiego inspektora;”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a—7c w brzmieniu:

„7a. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania albo siedziby przedsiębiorcy informuje o tym wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy.

7b. W przypadku, o którym mowa w ust. 7a, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy powiadamia o zmianie miejsca zamieszkania albo siedziby przedsiębiorcy wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na nowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy i przekazuje mu wniosek, na podstawie którego dokonano wpisu do rejestru, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 5.

7c. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy dokonuje wpisu

przedsiębiorcy do rejestru na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 7b, oraz wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru; wpis do rejestru nie podlega opłacie.”;

40) po art. 54 dodaje się art. 54a—54c w brzmieniu:

„Art. 54a. 1. Przepisów art. 54 nie stosuje się do:

- 1) rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników prowadzących obrót materiałem siewnym wytworzonym w posiadanych gospodarstwie;
- 2) gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, które prowadzą działalność w zakresie obrotu materiałem siewnym wytworzonym w posiadanych gospodarstwie rolnym.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą prowadzić obrót materiałem siewnym po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym, zwanego dalej „rejestrem rolników”.

3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą:

- 1) producentów materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych oraz materiału szkółkarskiego, wytworzonego i sprzedawanego na terenie tego samego powiatu, jeżeli jest on przeznaczony na niezarobkowe potrzeby własne odbiorcy;
- 2) dostawców.

4. Organem prowadzącym rejestr rolników jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 1.

5. Rejestr rolników może być prowadzony w systemie informatycznym.

6. Decyzję w sprawie wpisu do rejestru rolników, na wniosek zainteresowanego, wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rolnika, o którym mowa w ust. 1.

7. Wniosek o wpis do rejestru rolników zawiera następujące dane:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) wskazanie grup roślin uprawnych, których dotyczyć ma wpis do rejestru rolników;

- 4) imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktów z wojewódzkim inspektorem;
 - 5) datę i podpis.
8. Wraz z wnioskiem o wpis do rejestru rolników podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa oświadczenie następującej treści:
- „Oświadczam, że:
- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie obrotu materiałem siewnym, określone w ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie.”.
9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 8, powinno również zawierać:
- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby składającej oświadczenie.
10. Wpisowi do rejestru rolników podlegają dane, o których mowa w ust. 7 pkt 1—4.
- Art. 54b. 1. Rejestr rolników jest jawny. Każdy ma prawo dostępu do zawartych w nim danych za pośrednictwem właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora.
2. Dla podmiotu, o którym mowa w art. 54a ust. 1, wpisanego do rejestru rolników prowadzi się akta rejestrowe, obejmujące w szczególności dokumenty stanowiące podstawę wpisu oraz decyzje dotyczące zmiany lub wykreślenia wpisu.
3. Podmiot, o którym mowa w art. 54a ust. 1, jest obowiązany zgłosić zmianę danych wpisanych do rejestru rolników w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.
- Art. 54c. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 54a ust. 1, warunków wymaganych do prowadzenia obrotu materiałem siewnym wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę, może:
- 1) nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie;
 - 2) w drodze decyzji wykreślić ten podmiot z rejestru rolników.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.
3. Podmiot wykreślony z rejestru rolników na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o wykreśleniu z rejestru rolników.”;
- 41) w art. 55:
- a) w ust. 1:
 - zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Prowadzący obrót jest obowiązany:”,
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) składać właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi pisemne informacje dotyczące obrotu materiałem siewnym, w tym materiałem przywożonym z państw trzecich;”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepisy ust. 1 pkt 2 lit. a—e nie dotyczą przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 54 ust. 1, który nabył materiał siewny w zamkniętym opakowaniu i nie przepakował tego materiału.”,
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Obowiązek składania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy materiału siewnego nabytego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od innych prowadzących obrót.”,
 - d) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zakres i terminy składania informacji o obrocie materiałem siewnym, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem poszczególnych gatunków oraz danych o produkcji własnej, zakupie, sprzedaży i zapasach, pozwalających zbilansować obrót materiałem siewnym u każdego prowadzącego obrót na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;
- 42) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:
- „Art. 55a. 1. Hodowca wprowadzający do obrotu materiał siewny roślin warzywnych kategorii standard własnych odmian jest obowiązany:
- 1) przechowywać i udostępniać przez okres 3 lat dokumentację dotyczącą wytworzenia każdej partii mate-

riału siewnego wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na siedzibę hodowcy albo miejsce jego zamieszkania lub właściwym urzędem innego państwa członkowskiego;

2) przechowywać i udostępniać przez okres 2 lat próby wzorcowe z każdej:

a) wytworzonej i wprowadzonej do obrotu partii materiału siewnego, licząc od dnia wprowadzenia tej partii do obrotu,

b) partii materiału siewnego odmian skreślonych z krajowego rejestru, licząc od dnia ich skreślenia

— wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na siedzibę hodowcy albo miejsce jego zamieszkania lub właściwym urzędem innego państwa członkowskiego;

3) składać wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na siedzibę hodowcy albo miejsce jego zamieszkania sprawozdanie o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wielkość prób wzorcowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz zakres i terminy składania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, mając na względzie zbilansowanie obrotu materiałem siewnym roślin warzywnych kategorii standard.”;

43) w art. 57:

a) w ust. 1:

— pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) materiał siewny kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany odmian roślin sadowniczych wpisanych do krajowego rejestru, odpowiednich rejestrów państw członkowskich albo państw trzecich lub chronionych na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian roślin;

4) materiał siewny kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i kategorii standard odmian winorośli oraz materiał rozmnożeniowy winorośli, jeżeli może być dopuszczony do obrotu na podstawie przepisów decyzji Komisji 75/287/EWG z dnia 18 kwietnia 1975 r. w sprawie derogacji Królestwa Danii, Irlandii, Królestwa Niderlandów, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ze stosowania zapisów dyrektywy Rady

z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym winorośli (Dz. Urz. WE L 122 z 14.05.1975) oraz decyzji Komisji 2005/325/WE z dnia 8 marca 2005 r. zwalniającej Republikę Czeską, Republikę Estońską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Republikę Malty i Rzeczpospolitą Polską z obowiązku stosowania do niektórych gatunków dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 1999/105/WE i 2002/57/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych, materiałem siewnym zbóż, materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli, leśnym materiałem rozmnożeniowym oraz materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz. Urz. UE L 109 z 29.04.2005, str. 1);”

— pkt 6—9 otrzymują brzmienie:

„6) materiał siewny kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany odmian roślin rolniczych pochodzących z państw trzecich objętych systemem OECD, nieprzeznaczony do obrotu na obszarze Unii Europejskiej;

7) materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych uzyskany:

a) z materiału siewnego kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany lub kategorii standard odmian wpisanych do krajowego rejestru lub wspólnotowego katalogu albo skreślonych z krajowego rejestru lub wspólnotowego katalogu i zdegradowanych do najniższego stopnia rozmnożenia,

b) z odmian gatunków, o których mowa w art. 48 ust. 5 pkt 2;

8) materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin ozdobnych lub gatunków roślin użytkowanych w celach ozdobnych oraz odmian roślin:

a) tradycyjnie uprawianych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

b) chronionych na podstawie przepisów o ochronie prawnej odmian, lub

c) wpisanych do rejestrów państw członkowskich albo państw trzecich, lub

d) znajdujących się na liście odmian prowadzonej przez dostawcę;

9) materiał siewny odmian miejscowych roślin pastewnych wpisanych do krajowego rejestru;”

— pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) materiał siewny odmian wpisanych do wspólnotowego katalogu lub krajowego rejestru, wytworzony w państwie trzecim, w którym obowiązuje system oceny równoważny z systemem obowiązującym w Unii Europejskiej;”

- dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
- „15) materiał siewny kategorii kwalifikowany roślin rolniczych i kategorii standard roślin warzywnych, o których mowa w art. 48a.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza się materiał siewny kategorii standard odmian miejscowych roślin warzywnych wpisanych do krajowego rejestru.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Obrót materiałem siewnym wymienionym w ust. 1 pkt 15 może być prowadzony w okresie, na jaki została uzyskana zgoda na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych.
- 2b. Wnioskodawca jest obowiązany informować dyrektora Centralnego Ośrodka o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego, wymienionego w ust. 1 pkt 15, w okresie, o którym mowa w ust. 2a, w terminie 30 dni od dnia wprowadzenia tego materiału do obrotu.”,
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Materiał siewny odmian genetycznie zmodyfikowanych nie może być dopuszczony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,
- e) w ust. 5:
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) materiał siewny kategorii elitarny roślin rolniczych i warzywnych, a w przypadku koniczyny łąkowej również kategorii kwalifikowany, który nie spełnia określonych dla danej kategorii wymagań dotyczących zdolności kiełkowania;”,
- dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) materiał siewny kategorii kwalifikowany roślin rolniczych i warzywnych, który nie spełnia wymagań dotyczących zdolności kiełkowania.”,
- f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Decyzje, o których mowa w ust. 5 pkt 1—3 oraz w pkt 5, minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje po uzgodnieniu z Komisją Europejską i państwami członkowskimi.”,
- g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zakaz obrotu materiałem siewnym określonych odmian wpisanych do wspólnotowych katalogów, mając na względzie ich nieprzydatność do uprawy w warunkach klimatyczno-glebowych Rzeczypospolitej Polskiej lub konieczność unikania zagrożeń dla środowiska oraz zdrowia ludzi i zwierząt.”;
- 44) w art. 59:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Materiał siewny znajdujący się w obrocie, z zastrzeżeniem art. 62, powinien być zaopatrzone w etykiety wydawane przez:
- 1) wojewódzkiego inspektora — dla materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
 - 2) właściwy urząd państwa członkowskiego — dla materiału siewnego wytworzonego na obszarze tego państwa, albo
 - 3) prowadzących obrót.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Etykiety, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są etykietami urzędowymi.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Na etykietach umieszcza się informacje identyfikujące materiał siewny oraz informacje wymagane na podstawie odrębnych przepisów.”,
- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. W celu zabezpieczenia opakowania materiału siewnego mogą być stosowane plomby wydawane przez wojewódzkich inspektorów, zwane dalej „plomby urzędowymi”, lub plomby prowadzących obrót.”,
- e) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) materiału siewnego kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i kategorii handlowy;”,
- f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Etykiety i plomby prowadzących obrót mogą być stosowane dla materiału siewnego kategorii standard roślin warzywnych oraz dla małych opakowań WE.”,
- g) dodaje się ust. 11 i 12 w brzmieniu:
- „11. W przypadku małych opakowań WE etykietę może stanowić trwały nadruk lub stempel umieszczony na tych opakowaniach.
12. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek etykietowania małych opakowań WE materiału siewnego buraków etykietami urzędowymi, mając na uwadze usprawnienie kontroli obrotu tym materiałem.”;
- 45) art. 60 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 60. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, jakie opakowania materiału siewnego uznaje się za małe opakowania WE, biorąc pod uwagę rodzaj i gatunek roślin, kategorię materiału siewnego oraz masę netto opakowania.”;

46) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Materiał siewny roślin rolniczych i warzywnych kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany, kategorii handlowy i kategorii standard, znajdujący się w obrocie, może zostać przepakowany i przeetykietowany, pod urzędowym nadzorem, po uzyskaniu pisemnej zgody przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 54 ust. 1:

- 1) którego numer w rejestrze znajduje się na etykiecie materiału siewnego przed jego przepakowaniem — w przypadku materiału siewnego wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wprowadzającego materiał siewny do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — w przypadku materiału siewnego pochodzącego z innego państwa członkowskiego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, numer partii przepakowanego i przeetykietowanego materiału siewnego pozostaje niezmienny, a na etykiecie umieszcza się wyrazy „przepakowano i przeetykietowano w ... (miejsce przepakowania i przeetykietowania) przez ... (firma i numer z rejestru)“.”;

47) w art. 61 ust. 1—4 otrzymują brzmienie:

- „1. Etykiety i plomby urzędowe, na wniosek prowadzącego obrót i dostawcy, wydaje odpłatnie wojewódzki inspektor.
2. Wojewódzki inspektor może upoważnić na czas określony prowadzącego obrót i dostawcę do wypełniania etykiet urzędowych, jeżeli:
 - 1) przestrzega on przepisów o nasiennictwie oraz daje gwarancję rzetelnego wypełniania etykiet;
 - 2) będzie rejestrował numery otrzymanych etykiet wydanych dla określonych partii materiału siewnego oraz zniszczonych podczas druku.
3. Prowadzący obrót i dostawca upoważniony do wypełniania etykiet:
 - 1) prowadzi ewidencję etykiet;
 - 2) na etykietach umieszcza swój numer z rejestru, rejestru rolników albo rejestru przedsiębiorców prowadzonego na podstawie przepisów o ochronie roślin.
4. Wojewódzki inspektor sprawuje kontrolę nad prawidłowym wypełnianiem etykiet urzędowych przez prowadzących obrót i dostawców, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, w drodze decyzji, nakazuje ich zniszczenie.“;

48) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. Do każdej partii materiału siewnego niezakwalifikowanego ostatecznie, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 12, dołącza się informację o dostarczonym materiale, zwaną dalej „dokumentem towarzyszącym“.”;

49) w art. 62:

a) w ust. 3:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie „jakość WE“;”,

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) napis „Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa“;”,

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) numer w rejestrze przedsiębiorców prowadzonym na podstawie przepisów o ochronie roślin;”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dokument dostawcy dołączony do materiału przeznaczonego dla odbiorców, którzy nie zajmują się zawodowo uprawą roślin sadowniczych, warzywnych lub ozdobnych, może nie zawierać informacji, o której mowa w ust. 3 pkt 6.“;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokumentem dostawcy może być paszport roślin, jeżeli będą umieszczone na nim informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3, 10, 12 i 13.“;

d) dodaje się ust. 6—9 w brzmieniu:

„6. Wypis ze świadectwa dołącza się do każdej przesyłki materiału szkółkarskiego zawierającej jedną lub kilka partii tego materiału.

7. Materiał szkółkarski kategorii kwalifikowany oraz materiał rozmnożeniowy winorośli, znajdujący się w obrocie i przeznaczony dla odbiorcy, który nie zajmuje się zawodowo uprawą tych roślin, zaopatruje się wyłącznie w etykietę urzędową.

8. Materiał szkółkarski roślin sadowniczych kategorii elitarny i kategorii kwalifikowany, znajdujący się w obrocie, może być przeetykietowany po uzyskaniu pisemnej zgody dostawcy, którego numer w rejestrze przedsiębiorców, prowadzonym na podstawie przepisów o ochronie roślin, znajduje się na etykiecie materiału szkółkarskiego przed przeetykietowaniem.

9. Dostawca jest obowiązany przechowywać kopie dokumentów dostawcy lub wypisów ze świadectw przez okres 3 lat od dnia ich wydania.“;

50) w art. 63 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) treści informacji zamieszczanych na etykietach oraz w dokumencie towarzyszącym;”;

- 51) uchyla się rozdział 6;
- 52) w art. 66:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:
 - „2a. Pobieranie prób urzędowych i ocena, dokonywane przez organ Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w ramach kontroli, nie podlegają opłacie.
 - 2b. Kontroli materiału siewnego dokonuje się z urzędu lub na uzasadniony wniosek.
 - 2c. Jeżeli w wyniku kontroli partii materiału siewnego zachodzą wątpliwości co do jakości i tożsamości odmianowej tego materiału, przeprowadza się badania genetyczne tego materiału.”
 - b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3. Jeżeli w wyniku kontroli materiału siewnego stwierdzono, że jedna lub kilka partii nie odpowiada wymaganiom jakości albo wymaganiom obowiązującym przy wytwarzaniu, ocenie, przechowywaniu lub w obrocie tym materiałem, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:
 - 1) zakazać prowadzenia obrotu partią materiału siewnego niespełniającą wymagań;
 - 2) nakazać poddanie partii materiału siewnego niespełniającej wymagań zabiegom uniemożliwiającym użycie go do siewu, sadzenia, szczepienia, okulizacji lub tylko do rozmnażania roślin.
 4. Decyzje, o których mowa w ust. 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”
 - c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, urzędową metodę przeprowadzania badań genetycznych materiału siewnego, biorąc pod uwagę metody określone w wytycznych OECD dla testów upraw kontrolnych i polowej kontroli upraw nasiennych oraz bezpieczeństwo obrotu materiałem siewnym.”
- 53) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:
- „Art. 66a. 1. Z materiału siewnego znajdującego się w obrocie pobiera się kontrolne próby do wspólnotowych testów i doświadczeń porównawczych, w celu sprawdzenia jego jakości oraz harmonizacji metod dokonywania oceny.
 2. Główny Inspektor pobiera i przesyła próby materiału siewnego, o których mowa w ust. 1, do odpowiednich jednostek prowadzących wspólnotowe doświadczenia i testy porównawcze, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi przeprowadzania doświadczeń i testów porównawczych.”
- 54) art. 67 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 67. 1. Kto prowadzi obrót materiałem siewnym niezgodnie z warunkami określonymi w art. 57 ust. 1, 1a, 2a, 3 i 4, jest obowiązany do wniesienia na rachunek urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania prowadzącego obrót, opłaty sankcyjnej stanowiącej 300 % kwoty należnej za sprzedany lub dostarczony materiał siewny.
 2. Stwierdzenie prowadzenia obrotu materiałem siewnym niezgodnie z warunkami określonymi w art. 57 ust. 1, 1a, 2a, 3 i 4, ilość sprzedanego lub dostarczonego materiału siewnego oraz wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania prowadzącego obrót materiałem siewnym.”
- 55) w art. 70 w ust. 1:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) prowadzi obrót materiałem siewnym bez wpisu do rejestru rolników,”
 - b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
 - „4a) składa wojewódzkiemu inspektorowi nieprawdziwe informacje dotyczące obrotu materiałem siewnym,”
 - c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) nie zaopatruje materiału siewnego w etykiety, nie dołącza dokumentu towarzyszącego lub dokumentu dostawcy, wypisu ze świadectwa, nie stosuje plomb oraz nie zabezpiecza opakowań z materiałem siewnym zgodnie z art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1, art. 61a lub art. 62 lub podaje na etykietach informacje niezgodne ze świadectwem,”
 - d) uchyla się pkt 6,
 - e) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 - „9) nie będąc wpisanym do rejestru albo rejestru rolników, sprzedaje poza terenem powiatu, w którym wytworzył, materiał siewny rozmnożeniowy roślin warzywnych i ozdobnych oraz materiał szkółkarski przeznaczony dla odbiorcy na jego własne, niezarobkowe potrzeby,”
 - f) w pkt 10 na końcu dodaje się przecinek i pkt 11—23 w brzmieniu:
 - „11) bez wymaganej zgody prowadzi testy lub doświadczenia polowe odmian roślin rolniczych lub roślin warzywnych,
 - 12) sporządza mieszanki roślin pastewnych przeznaczone na cele pastewne, nie posiadając opracowanej technologii sporządzania tych mieszanek oraz urządzeń niezbędnych do ich sporządzania,

- 13) sporządza protokół, o którym mowa w art. 46 ust. 3, na formularzu, który nie jest zgodny z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 4,
 - 14) wydaje świadectwa lub informacje, o których mowa w art. 47 ust. 1—6 i art. 47a ust. 1, lub wypisy ze świadectw na formularzach, które nie są zgodne z wzorami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 10 i art. 47a ust. 3,
 - 15) nie oznacza partii materiału siewnego wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej numerem utworzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47b ust. 2,
 - 16) będąc hodowcą wprowadzającym do obrotu materiał siewny kategorii standard roślin warzywnych własnych odmian, nie przechowuje lub nie udostępnia wojewódzkiemu inspektorowi dokumentacji, o której mowa w art. 55a ust. 1 pkt 1,
 - 17) będąc hodowcą, wprowadza do obrotu materiał siewny kategorii standard roślin warzywnych własnych odmian, nie przechowuje lub nie udostępnia wojewódzkiemu inspektorowi lub właściwemu urzędowi innego państwa członkowskiego prób, o których mowa w art. 55a ust. 1 pkt 2,
 - 18) będąc hodowcą wprowadzającym do obrotu materiał siewny kategorii standard roślin warzywnych własnych odmian, nie składa wojewódzkiemu inspektorowi sprawozdania o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego,
 - 19) prowadzi obrót materiałem siewnym wymienionym w art. 57 ust. 1 pkt 15 poza okresem, na jaki została udzielona zgoda na prowadzenie testów lub doświadczeń polowych,
 - 20) nie informuje w wymaganym terminie dyrektora Centralnego Ośrodka o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego, o którym mowa w art. 57 ust. 2b,
 - 21) nie wykonuje wprowadzonego na podstawie art. 59 ust. 12 obowiązku etykietowania małych opakowań WE materiału siewnego buraków etykietami urzędowymi,
 - 22) dokonuje przepakowania i przeetykietowania materiału siewnego niezgodnie z warunkami określonymi w art. 60a oraz art. 62 ust. 8,
 - 23) nie informuje w terminie wojewódzkiego inspektora o zmianie danych wpisanych do rejestru rolników”;
- 56) załączniki do ustawy otrzymują brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 13 w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;
 - 2) w art. 18 w ust. 3 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;
 - 3) w art. 38 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) został ustalony najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w środkach spożywczych, których dotyczy zastosowanie tego środka, na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającego dyrektywę Rady 91/414/ EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1) lub przepisów o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia;”;
 - 4) w art. 44 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Przepisy ust. 1, 3 i 5 stosuje się odpowiednio w przypadku wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2.”;
 - 5) w art. 51 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) nieprzedłożenia w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 3 wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2;”;
 - 6) w art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Czynności związane z wydaniem decyzji w sprawie środków ochrony roślin oraz substancji aktywnych, o których mowa w art. 37 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 49 ust. 1, art. 52 ust. 2, art. 53 ust. 1, czynności, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz czynności związane ze sprawdzeniem kompletności wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2, podlegają opłacie rejestrowej.”;
 - 7) w art. 64 w ust. 4:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) ukończyć szkolenie w zakresie obrotu lub konfekcjonowania środkami ochrony roślin i posiadać aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub”;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362.

- b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) ukończyć szkolenie w zakresie obrotu środkami ochrony roślin w innym państwie członkowskim, spełniające wymagania obowiązujące w tym państwie, i posiadać aktualny dokument potwierdzający ukończenie takiego szkolenia;”;
- 8) w art. 75:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Szkolenia, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1, art. 66 ust. 1 i art. 74, mogą być prowadzone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tych jednostek.”;
- b) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) szczegółowe wymagania dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1, art. 66 ust. 1 i art. 74,”;
- 9) w art. 83 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a. Kandydatem na stanowisko Głównego Inspektora może być osoba, która zdała egzamin, o którym mowa w art. 91 ust. 2 pkt 3. W razie nieposiadania zaświadczenia potwierdzającego zdanie tego egzaminu, kandydat zdaje egzamin przed komisją konkursową.
- 3b. Kandydatem na stanowisko zastępcy Głównego Inspektora może być osoba, która zdała egzamin, o którym mowa w art. 91 ust. 2 pkt 3. W razie nieposiadania zaświadczenia potwierdzającego zdanie tego egzaminu, kandydat zdaje egzamin przed Głównym Inspektorem.”;
- 10) w art. 85 uchyla się pkt 5;
- 11) w art. 90:
- a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:
- „1. Głównym Inspektorem i jego zastępcą może być osoba, która posiada wyższe wykształcenie rolnicze oraz co najmniej 3-letni staż pracy.
- 1a. Wojewódzkim inspektorem i jego zastępcą może być osoba, która posiada wyższe wykształcenie rolnicze oraz co najmniej 2-letni staż pracy.”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Kandydatami na stanowiska, o których mowa w ust. 2, mogą być osoby, które zdały egzamin, o którym mowa w art. 91 ust. 2
- pkt 3. W razie nieposiadania zaświadczenia potwierdzającego zdanie tego egzaminu, kandydat zdaje egzamin przed Głównym Inspektorem.”.
- Art. 3.** Wpis odmiany do krajowego rejestru, dokonany przed dniem 1 listopada 2000 r., zachowuje ważność do dnia 1 listopada 2010 r.
- Art. 4.** Nasiona gatunków roślin, których odmiany nie podlegały obowiązkowi wpisu do krajowego rejestru przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą znajdować się w obrocie do wyczerpania ich zapasów, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2007 r.
- Art. 5.** Wymóg, o którym mowa w art. 32 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dotyczy plantacji założonych przed dniem wejścia w życie ustawy.
- Art. 6.** Formularze świadectw, informacji i protokołów opracowane według wzorów określonych na podstawie przepisów dotychczasowych mogą być stosowane do wyczerpania ich zapasów, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
- Art. 7.** 1. Upoważnienia pracowników wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa do dokonywania oceny polowej materiału siewnego, pobierania prób materiału siewnego oraz oceny cech zewnętrznych sadzeniaków ziemniaka wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.
2. Pozostają w mocy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów decyzje w sprawie akredytacji:
- 1) w zakresie oceny polowej materiału siewnego;
 - 2) w zakresie oceny laboratoryjnej materiału siewnego;
 - 3) próbobiorców.
- Art. 8.** Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 3, art. 36 ust. 2, art. 37 ust. 10, art. 40 ust. 5 i 6, art. 43 ust. 2, art. 45 ust. 7, art. 47 ust. 9, art. 49 ust. 4, art. 52 ust. 7, art. 55 ust. 3 i art. 63 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, art. 36 ust. 2, art. 37 ust. 12, art. 40 ust. 7, art. 45b ust. 1, art. 45c, art. 47 ust. 10, art. 47a ust. 2 i 3, art. 49 ust. 6, art. 52 ust. 7, art. 55 ust. 3 i art. 63 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
- Art. 9.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.
- Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

Załącznik do ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. (poz 639)

Załącznik nr 1

WYKAZ GATUNKÓW ROŚLIN UPRAWNYCH, KTÓRYCH ODMIANY WPISUJE SIĘ DO KRAJOWEGO REJESTRU ORAZ KTÓRYCH MATERIAŁ SIEWNY MOŻE BYĆ WYTWARZANY I OCENIANY

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
1	2	3
ROŚLINY ROLNICZE		
Rośliny zbożowe		
1	Jęczmień	<i>Hordeum vulgare</i> L.
2	Kukurydza (z wyłączeniem kukurydzy cukrowej i pękającej)	<i>Zea mays</i> L.
3	Mozga kanaryjska (kanar)	<i>Phalaris canariensis</i> L.
4	Owies	<i>Avena sativa</i> L.
5	Pszenica orkisz	<i>Triticum spelta</i> L.
6	Pszenica twarda	<i>Triticum durum</i> Desf.
7	Pszenica zwyczajna	<i>Triticum aestivum</i> L. emend. Fiori et Paol.
8	Pszenżyto	x <i>Triticosecale</i> Wittm.
9	Żyto	<i>Secale cereale</i> L.
Rośliny oleiste i włókniste		
1	Gorczyca biała	<i>Sinapis alba</i> L.
2	Gorczyca sarepska	<i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. et Cosson
3	Kminek zwyczajny	<i>Carum carvi</i> L.
4	Konopie	<i>Cannabis sativa</i> L.
5	Len zwyczajny	<i>Linum usitatissimum</i> L.
6	Mak	<i>Papaver somniferum</i> L.
7	Rzepak	<i>Brassica napus</i> L. (partim)
8	Rzepak	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs
9	Słonecznik	<i>Helianthus annuus</i> L.
10	Soja	<i>Glycine max</i> (L.) Merrill
Rośliny pastewne — strączkowe		
1	Bobik	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Groch siewny	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
3	Łubin biały	<i>Lupinus albus</i> L.
4	Łubin wąskolistny	<i>Lupinus angustifolius</i> L.
5	Łubin żółty	<i>Lupinus luteus</i> L.
6	Wyka kosmata	<i>Vicia villosa</i> Roth
7	Wyka siewna	<i>Vicia sativa</i> L.
Rośliny pastewne — motylkowate drobnonasienne		
1	Esparceta siewna	<i>Onobrychis viciifolia</i> Scop.
2	Komonica zwyczajna	<i>Lotus corniculatus</i> L.
3	Koniczyna biała	<i>Trifolium repens</i> L.
4	Koniczyna łąkowa (koniczyna czerwona)	<i>Trifolium pratense</i> L.

1	2	3
5	Koniczyna krwistoczerwona (inkarnatka)	<i>Trifolium incarnatum</i> L.
6	Koniczyna perska	<i>Trifolium resupinatum</i> L.
7	Koniczyna białoróżowa (koniczyna szwedzka)	<i>Trifolium hybridum</i> L.
8	Lucerna chmielowa	<i>Medicago lupulina</i> L.
9	Lucerna mieszańcowa	<i>Medicago x varia</i> T. Martyn
10	Lucerna siewna	<i>Medicago sativa</i> L.
Rośliny pastewne — trawy		
1	Festulolium	<i>Festuca</i> spp. x <i>Lolium</i> spp.
2	Kostrzewa czerwona	<i>Festuca rubra</i> L.
3	Kostrzewa łąkowa	<i>Festuca pratensis</i> Hudson
4	Kostrzewa owcza	<i>Festuca ovina</i> L.
5	Kostrzewa trzcinowa	<i>Festuca arundinacea</i> Schreber
6	Kupkówka pospolita	<i>Dactylis glomerata</i> L.
7	Mietlica biaława	<i>Agrostis gigantea</i> Roth
8	Mietlica pospolita	<i>Agrostis capillaris</i> L.
9	Mietlica psia	<i>Agrostis canina</i> L.
10	Mietlica rozłogowa	<i>Agrostis stolonifera</i> L.
11	Rajgras wyniosły (rajgras francuski)	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv., ex J.S. et K.B. Presl
12	Stokłosa uniolowata	<i>Bromus catharticus</i> Vahl
13	Tymotka kolankowata	<i>Phleum bertolonii</i> DC.
14	Tymotka łąkowa	<i>Phleum pratense</i> L.
15	Wiechlina zwyczajna	<i>Poa trivialis</i> L.
16	Wiechlina błotna	<i>Poa palustris</i> L.
17	Wiechlina gajowa	<i>Poa nemoralis</i> L.
18	Wiechlina łąkowa	<i>Poa pratensis</i> L.
19	Wyczyniec łąkowy	<i>Alopecurus pratensis</i> L.
20	Życica mieszańcowa (rajgras oldenburski)	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth
21	Życica trwała (rajgras angielski)	<i>Lolium perenne</i> L.
22	Życica wielokwiatowa (rajgras włoski i rajgras holenderski)	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.
Rośliny pastewne — inne gatunki		
1	Brukiew	<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.
2	Facelia błękitna	<i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.
3	Kapusta pastewna	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>medullosa</i> Thell. + var. <i>viridis</i> L.
4	Rzodkiew oleista	<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.
Burak		
1	Burak cukrowy	<i>Beta vulgaris</i> L.
2	Burak pastewny	<i>Beta vulgaris</i> L.
Ziemniak		
1	Ziemniak	<i>Solanum tuberosum</i> L.

1	2	3
ROŚLINY WARZYWNE		
1	Bób	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Brokuł	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.
3	Burak ćwikłowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.
4	Burak liściowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>
5	Cebula	<i>Allium cepa</i> L.
6	Cykoria	<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)
7	Czosnek pospolity ¹⁾	<i>Allium sativum</i> L.
8	Dynia olbrzymia	<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne
9	Dynia zwyczajna	<i>Cucurbita pepo</i> L.
10	Endywia	<i>Cichorium endivia</i> L.
11	Fasola wielokwiatowa	<i>Phaseolus coccineus</i> L.
12	Fasola zwykła	<i>Phaseolus vulgaris</i> L.
13	Groch siewny łuskowy i cukrowy	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
14	Jarmuż	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.
15	Kalafior	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.
16	Kalarepa	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.
17	Kapusta brukselska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.
18	Kapusta głowiasta biała	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.
19	Kapusta głowiasta czerwona	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.
20	Kapusta pekińska	<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.
21	Kapusta włoska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.
22	Karczoch hiszpański (kard)	<i>Cynara cardunculus</i> L.
23	Karczoch zwyczajny ¹⁾	<i>Cynara scolymus</i> L.
24	Kawon (arbuz)	<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai
25	Koper włoski (fenkuł)	<i>Foeniculum vulgare</i> Miller
26	Marchew	<i>Daucus carota</i> L.
27	Melon	<i>Cucumis melo</i> L.
28	Oberżyna	<i>Solanum melongena</i> L.
29	Ogórek	<i>Cucumis sativus</i> L.
30	Papryka	<i>Capsicum annum</i> L.
31	Pietruszka	<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A.W. Hill
32	Pomidor	<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.
33	Por	<i>Allium porrum</i> L.
34	Rabarbar ^{1) 2)}	<i>Rheum</i> spp.
35	Roszonka warzywna	<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterrade
36	Rzepa	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>
37	Rzodkiew, rzodkiewka	<i>Raphanus sativus</i> L.
38	Sałata	<i>Lactuca sativa</i> L.
39	Seler	<i>Apium graveolens</i> L.
40	Cebula siedmiolatka ¹⁾ (czosnek dęty)	<i>Allium fistulosum</i> L.
41	Skorzonera (wężymord)	<i>Scorzonera hispanica</i> L.
42	Szalotka ¹⁾	<i>Allium ascalonicum</i> L.

1	2	3
43	Szparag	<i>Asparagus officinalis</i> L.
44	Szpinak	<i>Spinacia oleracea</i> L.
45	Trybuła ogrodowa	<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.
ROŚLINY SADOWNICZE		
1	Borówka, żurawina	<i>Vaccinium</i> L.
2	Brzoskwinia	<i>Prunus persica</i> (L.) Batsch
3	Czereśnia	<i>Prunus avium</i> (L.) L.
4	Figa pospolita	<i>Ficus carica</i> L.
5	Grusza	<i>Pyrus</i> L.
6	Jabłoń	<i>Malus</i> Mill.
7	Kasztan jadalny	<i>Castanea sativa</i> Mill.
8	Kumkwat	<i>Fortunella</i> Swingle
9	Leszczyna pospolita	<i>Corylus avellana</i> L.
10	Malina, jeżyna	<i>Rubus</i> L.
11	Migdałowiec	<i>Prunus amygdalus</i> Batsch
12	Morela	<i>Prunus armeniaca</i> L.
13	Oliwka europejska	<i>Olea europaea</i> L.
14	Orzech włoski	<i>Juglans regia</i> L.
15	Pigwa pospolita	<i>Cydonia oblonga</i> Mill.
16	Pistacja właściwa	<i>Pistacia vera</i> L.
17	Pomarańcza, cytryna i inne	<i>Citrus</i> L.
18	Poncyria	<i>Poncirus</i> Raf.
19	Porzeczką, agrest	<i>Ribes</i> L.
20	Śliwa domowa	<i>Prunus domestica</i> L.
21	Śliwa japońska	<i>Prunus salicina</i> Lindley
22	Truskawka, poziomka	<i>Fragaria</i> L.
23	Wiśnia	<i>Prunus cerasus</i> L.

¹⁾ Dotyczy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego z wyłączeniem nasion.

²⁾ Rejestracja odmian obejmuje gatunek *Rheum rhaponticum* L.

Załącznik nr 2

WYKAZ GAŃUNKÓW ROŚLIN UPRAWNYCH,
KTÓRYCH MATERIAŁ SIEWNY MOŻE ZNAJDOWAĆ SIĘ W OBROCI I PODLEGA KONTROLI

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
1	2	3
ROŚLINY ROLNICZE		
Rośliny zbożowe		
1	Jęczmień	<i>Hordeum vulgare</i> L.
2	Kukurydza (z wyłączeniem kukurydzy cukrowej i pękającej)	<i>Zea mays</i> L.
3	Mieszańce sorga zwyczajnego i trawy sudańskiej	<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench x <i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.
4	Mozga kanaryjska (kanar)	<i>Phalaris canariensis</i> L.
5	Owies	<i>Avena sativa</i> L.
6	Pszenica orkisz	<i>Triticum spelta</i> L.
7	Pszenica twarda	<i>Triticum durum</i> Desf.
8	Pszenica zwyczajna	<i>Triticum aestivum</i> L. emend. Fiori et Paol.
9	Pszenżyto	x <i>Triticosecale</i> Wittm.
10	Ryż	<i>Oryza sativa</i> L.
11	Sorgo zwyczajne	<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench
12	Trawa sudańska	<i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.
13	Żyto	<i>Secale cereale</i> L.
Rośliny oleiste i włókniste		
1	Bawełna	<i>Gossypium</i> spp.
2	Gorczyca biała	<i>Sinapis alba</i> L.
3	Gorczyca czarna	<i>Brassica nigra</i> (L.) Koch
4	Gorczyca sarepska	<i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. et Cosson
5	Kminek zwyczajny	<i>Carum carvi</i> L.
6	Konopie	<i>Cannabis sativa</i> L.
7	Krokosz barwierski (saflor barwierski)	<i>Carthamus tinctorius</i> L.
8	Len zwyczajny	<i>Linum usitatissimum</i> L.
9	Mak	<i>Papaver somniferum</i> L.
10	Orzech ziemny	<i>Arachis hypogaea</i> L.
11	Rzepak	<i>Brassica napus</i> L. (partim)
12	Rzepak	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs
13	Stonecznik	<i>Helianthus annuus</i> L.
14	Soja	<i>Glycine max</i> (L.) Merrill
Rośliny pastewne — strączkowe		
1	Bobik	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Groch siewny	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
3	Łubin biały	<i>Lupinus albus</i> L.

1	2	3
4	Łubin wąskolistny	<i>Lupinus angustifolius</i> L.
5	Łubin żółty	<i>Lupinus luteus</i> L.
6	Wyka kosmata	<i>Vicia villosa</i> Roth
7	Wyka pannońska	<i>Vicia pannonica</i> Crantz
8	Wyka siewna	<i>Vicia sativa</i> L.
Rośliny pastewne — motylkowate drobnonasienne		
1	Esparceta siewna	<i>Onobrychis viciifolia</i> Scop.
2	Komonica zwyczajna	<i>Lotus corniculatus</i> L.
3	Koniczyna egipska (koniczyna aleksandryjska)	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.
4	Koniczyna biała	<i>Trifolium repens</i> L.
5	Koniczyna łąkowa (koniczyna czerwona)	<i>Trifolium pratense</i> L.
6	Koniczyna krwistoczerwona (inkarnatka)	<i>Trifolium incarnatum</i> L.
7	Koniczyna perska	<i>Trifolium resupinatum</i> L.
8	Koniczyna białoróżowa (koniczyna szwedzka)	<i>Trifolium hybridum</i> L.
9	Kozieradka pospolita (koniczyna grecka)	<i>Trigonella foenum-graecum</i> L.
10	Lucerna chmielowa	<i>Medicago lupulina</i> L.
11	Lucerna mieszańcowa	<i>Medicago x varia</i> T. Martyn
12	Lucerna siewna	<i>Medicago sativa</i> L.
13	Siekiernica włoska	<i>Hedysarum coronarium</i> L.
Rośliny pastewne — trawy		
1	Cynodon palczasty	<i>Cynodon dactylon</i> (L.) Pers.
2	Festulolium	<i>Festuca</i> spp. x <i>Lolium</i> spp.
3	Konietlica łąkowa	<i>Trisetum flavescens</i> (L.) P. Beauv.
4	Kostrzewa czerwona	<i>Festuca rubra</i> L.
5	Kostrzewa łąkowa	<i>Festuca pratensis</i> Hudson
6	Kostrzewa owcza	<i>Festuca ovina</i> L.
7	Kostrzewa trzcinowa	<i>Festuca arundinacea</i> Schreber
8	Kupkówka pospolita	<i>Dactylis glomerata</i> L.
9	Mietlica biaława	<i>Agrostis gigantea</i> Roth
10	Mietlica pospolita	<i>Agrostis capillaris</i> L.
11	Mietlica psia	<i>Agrostis canina</i> L.
12	Mietlica rozłogowa	<i>Agrostis stolonifera</i> L.
13	Mozga Hardinga	<i>Phalaris aquatica</i> L.
14	Rajgras wyniosły (rajgras francuski)	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv., ex J.S. et K.B. Presl
15	Stokłosa uniolowata	<i>Bromus catharticus</i> Vahl
16	Stokłosa alaskańska	<i>Bromus sitchensis</i> Trin.
17	Tymotka kołankowata	<i>Phleum bertolonii</i> DC.
18	Tymotka łąkowa	<i>Phleum pratense</i> L.
19	Wiechlina zwyczajna	<i>Poa trivialis</i> L.
20	Wiechlina błotna	<i>Poa palustris</i> L.

1	2	3
21	Wiechlina gajowa	<i>Poa nemoralis</i> L.
22	Wiechlina łąkowa	<i>Poa pratensis</i> L.
23	Wiechlina roczna	<i>Poa annua</i> L.
24	Wyczyniec łąkowy	<i>Alopecurus pratensis</i> L.
25	Życica mieszańcowa (rajgras oldenburski)	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth
26	Życica trwała (rajgras angielski)	<i>Lolium perenne</i> L.
27	Życica wielokwiatowa (rajgras włoski i rajgras holenderski)	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.
Rośliny pastewne — inne gatunki		
1	Brukiew	<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.
2	Facelia błękitna	<i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.
3	Kapusta pastewna	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>medullosa</i> Thell. + var. <i>viridis</i> L.
4	Rzodkiew oleista	<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.
Burak		
1	Burak cukrowy	<i>Beta vulgaris</i> L.
2	Burak pastewny	<i>Beta vulgaris</i> L.
Ziemniak		
1	Ziemniak	<i>Solanum tuberosum</i> L.
ROŚLINY WARZYWNE		
1	Bób	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Brokuł	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.
3	Burak ćwikłowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.
4	Burak liściowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>
5	Cebula	<i>Allium cepa</i> L.
6	Cykoria	<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)
7	Czosnek pospolity ¹⁾	<i>Allium sativum</i> L.
8	Dynia olbrzymia	<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne
9	Dynia zwyczajna	<i>Cucurbita pepo</i> L.
10	Endywia	<i>Cichorium endivia</i> L.
11	Fasola wielokwiatowa	<i>Phaseolus coccineus</i> L.
12	Fasola zwykła	<i>Phaseolus vulgaris</i> L.
13	Groch siewny tuskowy i cukrowy	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
14	Jarmuż	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.
15	Kalafior	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.
16	Kalarepa	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.
17	Kapusta brukselska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.
18	Kapusta głowiasta biała	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.
19	Kapusta głowiasta czerwona	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.
20	Kapusta pekińska	<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.
21	Kapusta włoska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.
22	Karczoch hiszpański (kard)	<i>Cynara cardunculus</i> L.
23	Karczoch zwyczajny ¹⁾	<i>Cynara scolymus</i> L.

1	2	3
24	Kawon (arbuz)	<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai
25	Koper włoski (fenkuł)	<i>Foeniculum vulgare</i> Miller
26	Marchew	<i>Daucus carota</i> L.
27	Melon	<i>Cucumis melo</i> L.
28	Oberżyna	<i>Solanum melongena</i> L.
29	Ogórek	<i>Cucumis sativus</i> L.
30	Papryka	<i>Capsicum annuum</i> L.
31	Pietruszka	<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A.W. Hill
32	Pomidor	<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.
33	Por	<i>Allium porrum</i> L.
34	Rabarbar ¹⁾	<i>Rheum</i> spp.
35	Roszonka warzywna	<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterrade
36	Rzepa	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>
37	Rzodkiew, rzodkiewka	<i>Raphanus sativus</i> L.
38	Salata	<i>Lactuca sativa</i> L.
39	Seler	<i>Apium graveolens</i> L.
40	Cebula siedmiolatka ¹⁾ (czosnek dęty)	<i>Allium fistulosum</i> L.
41	Skorzonera (wężymord)	<i>Scorzonera hispanica</i> L.
42	Szalonek ¹⁾	<i>Allium ascalonicum</i> L.
43	Szparag	<i>Asparagus officinalis</i> L.
44	Szpinak	<i>Spinacia oleracea</i> L.
45	Trybuła ogrodowa	<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.
ROŚLINY SADOWNICZE		
1	Borówka, żurawina	<i>Vaccinium</i> L.
2	Brzoskwinia	<i>Prunus persica</i> (L.) Batsch
3	Czereśnia	<i>Prunus avium</i> (L.) L.
4	Figa pospolita	<i>Ficus carica</i> L.
5	Grusza	<i>Pyrus</i> L.
6	Jabłoń	<i>Malus</i> Mill.
7	Kasztan jadalny	<i>Castanea sativa</i> Mill.
8	Kumkwat	<i>Fortunella</i> Swingle
9	Leszczyna pospolita	<i>Corylus avellana</i> L.
10	Malina, jeżyna	<i>Rubus</i> L.
11	Migdałowiec	<i>Prunus amygdalus</i> Batsch
12	Morela	<i>Prunus armeniaca</i> L.
13	Oliwka europejska	<i>Olea europaea</i> L.
14	Orzech włoski	<i>Juglans regia</i> L.
15	Pigwa pospolita	<i>Cydonia oblonga</i> Mill.
16	Pistacja właściwa	<i>Pistacia vera</i> L.
17	Pomarańcza, cytryna i inne	<i>Citrus</i> L.
18	Poncyria	<i>Poncirus</i> Raf.
19	Porzeczka, agrest	<i>Ribes</i> L.
20	Śliwa domowa	<i>Prunus domestica</i> L.
21	Śliwa japońska	<i>Prunus salicina</i> Lindley
22	Truskawka, poziomka	<i>Fragaria</i> L.
23	Winorośl	<i>Vitis</i> spp.
24	Wiśnia	<i>Prunus cerasus</i> L.

¹⁾ Dotyczy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego z wyłączeniem nasion.

Załącznik nr 3

WYKAZ GATUNKÓW ROŚLIN UPRAWNYCH, KTÓRYCH ODMIANY WPISUJE SIĘ DO KRAJOWEGO REJESTRU PO STWIERDZENIU ICH ZADOWALAJĄCEJ WARTOŚCI GOSPODARCZEJ (WGO)

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
1	2	3
I. BURAK		
1	Burak cukrowy	<i>Beta vulgaris</i> L.
2	Burak pastewny	<i>Beta vulgaris</i> L.
II. ROŚLINY PASTEWNE*)		
1	Bobik	<i>Vicia faba</i> L. (partim)
2	Brukiew	<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.
3	Esparceta siewna	<i>Onobrychis viciifolia</i> Scop.
4	Facelia błękitna	<i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.
5	Festulolium	<i>Festuca</i> spp. x <i>Lolium</i> spp.
6	Groch siewny	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
7	Kapusta pastewna	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>medullosa</i> Thell. + var. <i>viridis</i> L.
8	Komonica zwyczajna	<i>Lotus corniculatus</i> L.
9	Koniczyna biała	<i>Trifolium repens</i> L.
10	Koniczyna białoróżowa (koniczyna szwedzka)	<i>Trifolium hybridum</i> L.
11	Koniczyna krwistoczerwona (inkarnatka)	<i>Trifolium incarnatum</i> L.
12	Koniczyna łąkowa (koniczyna czerwona)	<i>Trifolium pratense</i> L.
13	Koniczyna perska	<i>Trifolium resupinatum</i> L.
14	Konietlica łąkowa	<i>Trisetum flavescens</i> (L.) P. Beauv.
15	Kostrzewa czerwona	<i>Festuca rubra</i> L.
16	Kostrzewa łąkowa	<i>Festuca pratensis</i> Hudson
17	Kostrzewa owcza	<i>Festuca ovina</i> L.
18	Kostrzewa trzcinowa	<i>Festuca arundinacea</i> Schreber
19	Kupkówka pospolita	<i>Dactylis glomerata</i> L.
20	Lucerna chmielowa	<i>Medicago lupulina</i> L.
21	Lucerna mieszańcowa	<i>Medicago x varia</i> T. Martyn
22	Lucerna siewna	<i>Medicago sativa</i> L.
23	Łubin biały	<i>Lupinus albus</i> L.
24	Łubin wąskolistny	<i>Lupinus angustifolius</i> L.
25	Łubin żółty	<i>Lupinus luteus</i> L.
26	Mietlica biaława	<i>Agrostis gigantea</i> Roth
27	Mietlica pospolita	<i>Agrostis capillaris</i> L.
28	Mietlica psia	<i>Agrostis canina</i> L.
29	Mietlica rozłogowa	<i>Agrostis stolonifera</i> L.
30	Rajgras wyniosły (rajgras francuski)	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv., ex J.S. et K.B. Presl
31	Rzodkiew oleista	<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.

1	2	3
32	Stokłosa uniolowata	<i>Bromus catharticus</i> Vahl
33	Tymotka kolankowata	<i>Phleum bertolonii</i> DC.
34	Tymotka łąkowa	<i>Phleum pratense</i> L.
35	Wiechlina gajowa	<i>Poa nemoralis</i> L.
36	Wiechlina łąkowa	<i>Poa pratensis</i> L.
37	Wiechlina roczna	<i>Poa annua</i> L.
38	Wiechlina zwyczajna	<i>Poa trivialis</i> L.
39	Wyczyniec łąkowy	<i>Alopecurus pratensis</i> L.
40	Wyka kosmata	<i>Vicia villosa</i> Roth
41	Wyka siewna	<i>Vicia sativa</i> L.
42	Życica mieszańcowa (rajgras oldenburski)	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth
43	Życica trwała (rajgras angielski)	<i>Lolium perenne</i> L.
44	Życica wielokwiatowa (rajgras włoski i rajgras holenderski)	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.
III. ROŚLINY OLEISTE I WŁÓKNISTE		
1	Gorczyca biała	<i>Sinapis alba</i> L.
2	Gorczyca sarepska	<i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. et Cosson
3	Kminek zwyczajny	<i>Carum carvi</i> L.
4	Konopie	<i>Cannabis sativa</i> L.
5	Len zwyczajny	<i>Linum usitatissimum</i> L.
6	Mak	<i>Papaver somniferum</i> L.
7	Rzepak	<i>Brassica napus</i> L. (partim)
8	Rzepik	<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs
9	Słonecznik	<i>Helianthus annuus</i> L.
10	Soja	<i>Glycine max</i> (L.) Merrill
IV. ROŚLINY ZBOŻOWE		
1	Jęczmień	<i>Hordeum vulgare</i> L.
2	Kukurydza (z wyłączeniem kukurydzy cukrowej i pękającej)	<i>Zea mays</i> L.
3	Mozga kanaryjska (kanar)	<i>Phalaris canariensis</i> L.
4	Owies	<i>Avena sativa</i> L.
5	Pszenica twarda	<i>Triticum durum</i> Desf.
6	Pszenica zwyczajna	<i>Triticum aestivum</i> L. emend. Fiori et Paol.
7	Pszenżyto	<i>x Triticosecale</i> Wittm.
8	Żyto	<i>Secale cereale</i> L.
V. INNE		
1	Cykoria korzeniowa	<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)
2	Ziemniak	<i>Solanum tuberosum</i> L.

*) Nie dotyczy odmian traw użytkowanych jako gazonowe.

Załącznik nr 4

WYKAZ GATUNKÓW ROŚLIN WARZYWNYCH I SADOWNICZYCH, KTÓRYCH WARTOŚĆ GOSPODARCZĄ ODMIAN (WGO) BADA SIĘ PO WPISANIU ICH DO KRAJOWEGO REJESTRU W CELU SPORZĄDZENIA OPISOWYCH LIST ODMIAN

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
ROŚLINY WARZYWNE		
1	Burak ćwikłowy	<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.
2	Cebula	<i>Allium cepa</i> L.
3	Fasola zwykła	<i>Phaseolus vulgaris</i> L.
4	Groch siewny tuskowy i cukrowy	<i>Pisum sativum</i> L. (partim)
5	Kalafior	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.
6	Kapusta brukselska	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.
7	Kapusta głowiasta biała	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.
8	Kapusta głowiasta czerwona	<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.
9	Marchew	<i>Daucus carota</i> L.
10	Ogórek	<i>Cucumis sativus</i> L.
11	Papryka	<i>Capsicum annuum</i> L.
12	Pietruszka	<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A.W. Hill
13	Pomidor	<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.
14	Por	<i>Allium porrum</i> L.
15	Seler	<i>Apium graveolens</i> L.
ROŚLINY SADOWNICZE		
1	Grusza ^{*)}	<i>Pyrus communis</i> L.
2	Jabłoń ^{*)}	<i>Malus domestica</i> Borkh.
3	Malina właściwa	<i>Rubus idaeus</i> L.
4	Porzeczka czarna	<i>Ribes nigrum</i> L.
5	Śliwa domowa ^{*)}	<i>Prunus domestica</i> L.
6	Truskawka	<i>Fragaria x ananassa</i> Duch.
7	Wiśnia ^{*)}	<i>Prunus cerasus</i> L.

^{*)} Odmiany owocujące i podkładki.